

Zpravodaj

města Solnice | www.solnice.cz

Kulturní komise
města **Solnice**

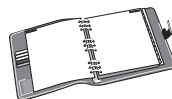
říjen | 2020

Loučení s létem

Úvod

Vážení spoluobčané,

doba dovolených pominula, léto jsme symbolicky uzavřeli již 18. ročníkem našeho loučení s létem. Tentokrát to bylo ve skromnějším provedení, ale i tak s velice bohatým programem. Solniční turisté uspořádali v podobném duchu 48. ročník Solnické solné stezky v netradičním termínu, ale s účastí, která všechny velice mile překvapila. Prostě tradice se mají dodržovat a opečovávat i v dobách nepříznivých a nejistých.

Na závěr Vás chci informovat o stavu připravovaných investic. Rozšíření městského kamerového systému včetně optického propojení a první fáze rekonstrukce veřejného osvětlení proběhne na podzim letošního roku a v první polovině roku příštího. Rekonstrukce vodní nádrže v Ještěticích je připravována na rok 2021. Uzavírají se práce na projektové přípravě revitalizace sportovního areálu, byly dokončeny a po všech připomínkách předány na úřady projekty vjezdových bran a chodníku v Ještěticích. Také studie rekonstrukce sokolovny a půdní vestavby základní školy byla úspěšně dokončena.

Určitě Vás také zajímá osud obchvatu. Ten je nyní plně v rukou krajských zastupitelů, ze strany Solnice jsou všechny úkoly splněny.

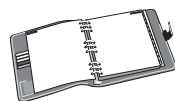
Přeji Vám klidný podzim a pevné zdraví.

Ing. Jan Hostinský
starosta

Obsah

Informace z radnice	str. 2
Informace z redakce	str. 6
Univerzita třetího věku	str. 9
Škoda Auto a.s.	str. 9
MŠ Solnice	str. 11
ZŠ Solnice	str. 12
Spolek solnických žen	str. 13
Klub důchodců Solnice	str. 13
Sportovní klub Solnice	str. 18
Volejbal Kvasiny	str. 19
Knihovna Solnice	str. 20
Solnická solná stezka	str. 21
Hasiči Vás informují	str. 23
Z historie	str. 26
Ze života našich občanů	str. 29
Zubní pohotovost	str. 37
Kalendář akcí	str. 38
Akce Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou	str. 41
Společenská kronika	str. 43

Informace z radnice

Volby 2020

Jak letos volit?

Máme před sebou podzimní volby, které v naší lokalitě znamenají souběh voleb do krajských zastupitelstev a do 1/3 Senátu Parlamentu ČR.

Užitečné informace pro voliče k volbám do Zastupitelstev krajů

Termín:

Volby se uskuteční ve dnech 2. a 3. října 2020. V první den voleb –v pátek 2. 10. 2020 – proběhne hlasování od 14:00 do 22:00 hodin, druhý den voleb –v sobotu 3. 10. 2020 se bude hlasovat od 8:00 do 14:00 hodin. Sčítání hlasů proběhne v sobotu 3. 10. 2020 ihned po uzavření volebních místností.

Kdo může volit:

Právo volit na území České republiky do zastupitelstev krajů má každý státní občan ČR, který alespoň v druhý den voleb tj. 3. 10. 2020, dosáhl věku nejméně 18 let a je přihlášen k trvalému pobytu v obci, která náleží do územního obvodu kraje. Překážkami ve výkonu volebního práva pro volby do zastupitelstev krajů je zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu ochrany zdraví lidu (karanténa), omezení svéprávnosti k výkonu volebního práva (musí být uvedeno ve výroku rozhodnutí soudu) a zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu výkonu trestu odnětí svobody. Každý volič si může v úředních hodinách na obecním úřadu ověřit, zda je zapsán ve stálém seznamu voličů. Dva dny přede dnem voleb, tj. 30. 9. 2020 (středa) obecní úřad seznam v 16:00 hodin uzavře.

Volební okrsek:

V Solnici jsou stanoveny 2 volební okrsky:

Volební okrsek č. 1 je Solnice a **volební místnost bude v budově Společenského domu – malý sál, Družstevní 555**. Volební okrsek č. 2 jsou Ještětice a **volební místnost bude v restauraci „U Haničky“, Ještětice č.p. 60**.

Volební komise:

Členy okrskových volebních komisí jsou jednak delegáti nominovaní politickými stranami, ostatní členy pak deleguje starosta obce.

Voličské průkazy:

Od vyhlášení voleb mohl volič, který nebude moci volit ve svém volebním okrsku, požádat o voličský průkaz. Voličský průkaz opravňuje voliče k hlasování v jakémkoliv volebním okrsku v územím obvodu kraje, kde jsou volby vyhlášeny.

Volby v zahraničí:

Při volbách do zastupitelstev krajů není možné hlasovat na zastupitelských úřadech ČR v zahraničí.

Volby v nemocnici, zdravotnických nebo sociálních zařízeních:

V nemocnici, porodnici, ústavu sociální péče nebo obdobném zdravotnickém zařízení, kde nemá volič trvalý pobyt ve volebním okrsku daného zařízení, může volič hlasovat pouze na základě voličského průkazu, vydaného obecním úřadem. Hlasování v uvedeném zdravotnickém zařízení zajistí okrsková volební komise, v jejímž obvodu se zařízení nachází.

Volba do přenosné hlasovací schránky:

Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů městský úřad a v den voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. Požadavky na návštěvu s přenosnou volební schránkou můžete zasílat na e-mail: mu@solnice.cz nebo na tel.: 494 596 151 (jméno, příjmení voliče, adresa trvalého pobytu, tel. kontakt na voliče).

Zvláštní způsob hlasování:

17. srpna 2020 schválila vláda návrh zákona předložený Ministerstvem vnitra, který v podzimních volbách umožní hlasovat osobám, jež jsou kvůli koronaviru v izolaci či karanténě. Návrh je určen pro osoby, jimž nařídila karanténu nebo izolaci krajská hygienická stanice nebo praktický lékař. Zákon též umožní hlasování voličům umístěným v zařízeních, která byla rozhodnutím krajské hygienické stanice uzavřena.

Pro tuto skupinu osob se zavádí tři možnosti zvláštního způsobu hlasování:

- **Hlasování v drive-in volební místnosti z automobilu** - tato volební stanoviště budou zřízena v každém okrese, bude jich tedy 78. Stanoviště budou uzpůsobena pro průjezd motorového vozidla, jejich vybavení zajistí armáda. Hlasovat může volič ve středu ve volebním týdnu od 7:00 do 15:00 hodin.
- **Hlasování v pobytovém zařízení sociálních služeb, které bylo uzavřeno** - pokud krajská hygienická stanice nahlásí uzavřená zařízení na svém území krajskému úřadu, ten do nich vyšle speciální komisi pro hlasování. Hlasovat bude možné od čtvrtka volebního týdne od 7:00 hodin do pátku volebního týdne do 18:00 hodin.
- **Hlasování do zvláštní přenosné schránky** - pokud občan v nařízené karanténě či izolaci nemůže využít drive-in hlasování, může do čtvrtka volebního týdne do 20:00 hodin oznámit krajskému úřadu, že žádá příjezd speciální volební komise v ochranných prostředcích. Tuto komisi budou tvořit členové drive-in týmu a přijedou s přenosnou schránkou za občanem domů. Hlasování bude probíhat od pátku volebního dne od 7:00 hodin do soboty 14:00 hodin.

Zvláštní způsoby hlasování a sčítání hlasů budou zajišťovat speciální hlasovací komise složené ze tří vojáků a zapisovatele jmenovaného krajským úřadem.

Způsob hlasování:

Po obdržení sady hlasovacích lístků a úřední obálky vstoupí volič do prostoru určeného k úpravě hlasovacích lístků. **Volič může vložit maximálně jeden hlasovací lístek, na kterém může přitom zakroužkováním pořadového čísla nejvýše u 4 kandidátů vyznačit přednostní hlasy.** Jiné úpravy nemají na posuzování hlasovacího lístku vliv.

Informace o způsobu hlasování ve volbách do Senátu Parlamentu České republiky

Shodně s termínem voleb do Zastupitelstev krajů, tj. v pátek 2. října 2020 od 14:00 do 22:00 hodin a v sobotu 3. října 2020 od 8:00 do 14:00 hodin. Hlasování probíhá pouze na území České republiky, a to ve 27 senátních volebních obvodech, kde jsou volby do Senátu vyhlášeny, tedy včetně našeho obvodu. Hlasovací lístky pro volby do Senátu jsou vytištěny pro každého kandidáta samostatně. Na každém hlasovacím lístku je uvedeno číslo kandidáta. Hlasovací lístky nemusí tvořit úplnou číselnou řadu, pokud přihláška některého kandidáta nebyla zaregistrována. Úřední obálky a hlasovací lístky pro jednotlivé volby jsou od sebe barevně odlišeny. Hlasovací lístky a úřední obálka pro volby do zastupitelstev krajů jsou šedé, hlasovací lístky a úřední obálka pro volby do Senátu jsou žluté. Ve volební místnosti se zveřejňují informace o případném vzdání se kandidatury nebo odvolání kandidáta.

Průběh hlasování: Volič obdrží od okrskové volební komise prázdnou úřední obálku opatřenou úředním razítkem. Na požádání mu komise vydá i sadu hlasovacích lístků. Každý volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné. S úřední obálkou a hlasovacími lístky se musí volič odebrat do prostoru určeného k úpravě hlasovacích lístků. Jinak mu nebude hlasování umožněno. **Volič vloží do úřední obálky jeden hlasovací lístek pro kandidáta, pro kterého se rozhodl hlasovat.** Hlasovací lístek se nijak neupravuje. Volič musí dbát na to, aby do úřední obálky vložil pouze jeden hlasovací lístek, jinak je hlas voliče neplatný. Při souběhu voleb musí být hlasovací lístek vložen do úřední obálky téže barvy, jinak je hlas voliče také neplatný. Neplatné jsou rovněž hlasovací lístky, které nejsou na předepsaném tiskopise, hlasovací lístky, které jsou přetržené, a hlasovací lístky, které nejsou vloženy do úřední obálky. Volič hlasuje tak, že úřední obálku s vybraným hlasovacím lístkem vloží před okrskovou volební komisí do volební

schránky. S voličem, který nemůže pro tělesnou vadu vybrat zvolený hlasovací lístek anebo nemůže číst nebo psát, může být v prostoru určeném pro úpravu hlasovacích lístků přítomen jiný volič, nikoliv však člen okrskové volební komise, a hlasovací lístek za něho vybrat a vložit do úřední obálky, a popřípadě i úřední obálku vložit do volební schránky. I v případě voleb do Senátu může volič požádat ze závažných, zejména zdravotních, důvodů městský úřad a ve dnech voleb svoji okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost do přenosné volební schránky.

Důležitá informace:

Pokud žádný z kandidátů nezíská v prvním kole voleb nadpoloviční většinu hlasů, bude se konat druhé kolo voleb. Ve druhém kole kandidují pouze dva nejúspěšnější kandidáti z prvního kola.

Druhé kolo se bude konat v pátek 9. října 2020 od 14:00 do 22:00 hodin a v sobotu 10. října 2020 od 8:00 do 14:00 hodin. Jestliže před druhým kolem voleb kandidát zemře, nebo se vzdá své kandidatury, pozbude práva být volen a postupuje do druhého kola voleb kandidát, který se v prvním kole voleb umístil na třetím místě; v takovém případě se druhé kolo může uskutečnit v pátek 16. října 2020 od 14:00 do 22:00 hodin a v sobotu 17. října 2020 od 8:00 do 14:00 hodin. Hlasovací lístky (barvy šedé) pro druhé kolo voleb již voliči nebudou dodány předem, ale volič je obdrží přímo ve volební místnosti ve dnech druhého kola voleb. Zde také obdrží úřední obálku (barvy šedé).

Všechny potřebné informace také naleznete na stránkách Ministerstva vnitra ČR, v sekci Volby 2020.

Mgr. Stanislava Klengelová, tajemnice MěÚ

Vážení občané,

po 10 letech v politice jsem se rozhodla kandidovat do Senátu v senátním obvodu č. 48. V mém regionu, kde jsem celý život vyrůstala a pracovala, v rodném Rychnově, kde jsem vychovala své dva syny a teď se raduji ze svých dvou vnuček.

Více než 20 let jsem učila matematiku a geografii na Gymnáziu F. M. Pelcla v Rychnově nad Kněžnou, od roku 2010 jsem místostarostkou stejného města a od roku 2016 i zastupitelkou a předsedkyní sociálního výboru Královéhradeckého kraje. Kromě toho jsem se celý život věnovala práci v Českém červeném kříži. V době kdy naše rychnovská nemocnice bojovala o přežití, jsem stála u zrodu Zdravotnického nadačního fondu Města Rychnov nad Kněžnou, který si klade za cíl nejen pomáhat s personální stabilizací špitálu, ale i zvýšení komfortu pro pacienty a zdravotníky.

V Senátu bych ráda na svoji dosavadní práci navázala. Chci se věnovat školství, sociální problematice a především podpoře našeho regionu.

Budu ráda, když mě podpoříte. Náš region si zaslouží změnu.

Jana Drejslová, www.drejslova.cz

Informace z redakce

Centrum
pro integraci osob
se zdravotním postižením
KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE, o.p.s.

Palackého 694
516 01 Rychnov nad Kněžnou
telefon: 494 535 494
e-mail: rychnov@czphk.cz

Vážení občané,

dovolte, abych Vám v krátkém článku představil Centrum, kde nyní pracuji. Jmenuji se Mgr. Jiří Chráska a pracuji v Centru pro integraci osob se zdravotním postižením („dále CIOZP“). Přestože toto centrum v Rychnově nad Kněžnou funguje již více než 15 let, tak mnozí občané o CIOZP neví, nebo ví, ale neví, kde se nachází. CIOZP sídlí v budově Všeobecné zdravotní pojišťovny, v ulici Palackého 694, dalo by se též říci, že leží vedle židovské synagogy – památníku Karla Poláčka. **Vchod je tedy zezadu ulice Palackého.**

CIOZP poskytuje služby všem osobám se zdravotním postižením bez ohledu na druh, rozsah postižení a věk. Dále pak osobám, které jsou ohroženy vznikem nepříznivé sociální situace nebo se vyskytly v nepříznivé sociální situaci. **Služby jsou poskytovány bezplatně.** Druhy služeb: Odborné poradenství, informační a poradenské centrum, půjčování rehabilitačních a kompenzačních pomůcek pro osoby s tělesným postižením, prodej baterií a koncovek do naslouchacích aparátů pro osoby se sluchovým postižením, podpora a pomoc při zajištění nákupu kompenzačních pomůcek pro osoby s tělesným postižením, informace o možnostech získání těchto pomůcek.

Na základě rozhodnutí vedení se v CIOZP RK mění návštěvní hodiny:

Po a St od 8:00 hod. – 17:00 hod. (s tím že od 8:00 hod. – 11:00 hod. je na středisku přítomná pouze pracovnice administrativy pí Molnářová, vedoucí, který poskytuje sociální poradenství, Mgr. Jiří Chráska, je přítomný až od 11:00 hod. – 17:00 hod.) a dále **Út, Čt a Pá od 8:30 – 14:30** (s tím, že jsou přítomni oba pracovníci, jak administrativní pí Molnářová, tak vedoucí Mgr. Chráska).

Dále bych upozornil na změnu vydávání euroklíčů:

Euroklíč může zdarma získat každý držitel průkazu TP, ZTP a ZTP/P, diabetik, stomik, onkologický pacient, člověk trpící roztroušenou sklerózou, Parkinsonovou chorobou, nespecifickými střevními záněty (Crohnovou chorobou a ulcerózní kolitidou), močovými dysfunkcemi a rodiče dětí do tří let. Je nutné předložit občanský průkaz a průkaz TP, ZTP či ZTP/P. **Výdejní místo euroklíče je u nás v CIOZP.** Více se dozvíte na http://www.eurokeycz.com/1_info.html kde jsou vypsaná konkrétní místa v jednotlivých obcích a městech, kde se dá Euroklíč použít. Také bych upozornil, že si u nás můžete pořídit **levné baterie do naslouchadel (Panasonic PR675, Panasonic PR13, Panasonic PR10 a Panasonic PR 312).**

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Za středisko CIOZP RK vedoucí Mgr. Jiří Chráska

Voda, kterou pijete

Nedostatek pitné vody ve studních, její mizerná kvalita a soustavné zdravotní potíže obyvatel dohnaly naše předky k rozhodnutí nahradit obecní studny veřejnými vodovody z kvalitních vodních zdrojů.

V našem snažení bylo důležité datum 13. 10. 1946. Toho dne solnický magistrát spolu s okolními obcemi založil svazek obcí s názvem „Vodovodní svaz Císařská studánka“. To byl zásadní krok pro záměr přivést pitnou vodu do každé chalupy v širokém okolí. Zdrojem kvalitní pitné vody byla Císařská studánka v lese Vrchoviště u Ještětic. Velkým propagátorem této myšlenky a jedním z hlavních iniciátorů byl MUDr. Bohumil Soulek, obvodní lékař v Solnici. Na jeho počest je voda z Císařské studánky zvaná Bohumilkou.

Co naprší v podhůří Orlických hor, to časem vypijeme. Dešťová voda prosakuje do spodních vrstev půdy, prochází přes štěrkové a pískové sedimenty a vyvěrá v prameništi zvaném Císařská studánka. Zde se nachází studna, kde se zachytává vývěř původní pravěké studánky, a dále tři nové hlubinné vrty. Z prameniště je voda čerpána do centrálního vodojemu nad Solnici a odtud rozváděna vodovodní sítí v délce 112 km ke spotřebitelům. Z centrálního vodojemu jsou zásobovány dva podřízené vodojemy, na Hraštici a v Bílém Újezdě, pro zásobování obyvatel v horních tlakových pásmech. Na skupinový vodovod je připojena Solnice, Ještětice, Kvasiny, Skuhrov nad Bělou, Brocná, Debřece, Hraštice, Rybníčky, Svinná, Bílý Újezd, Masty, Hroška, Černíkovice, Domašín, Lično, Třebešov, Libel, Synkov, Slemeno, Jedlina, Lipovka, Litohrad, Lokot a část Rychnova nad Kněžnou.

V roce 2019 bylo čerpáno 585 666 m³ pitné vody pro cca 10 000 obyvatel a nespočet ostatních odběratelů. Celkově úředně povolený roční odběr podzemní vody činí 1 585 000 m³. Čerpaná voda neprochází žádnou úpravou krom dávkování chlóru. Ten zabezpečuje nezávadnost vody i v nejjednodušší odběratelské přípoje.

Cena vodného pro rok 2020 činí 40,60 Kč a není předpoklad, že by se v příštích několika letech navýšovala.

Vlastníkem vodovodních řadů, čerpacích stanic, vodojemů, čerpací a měřicí techniky jsou obce, potažmo svazek obcí - Vodovodní svaz Císařská studánka. Nejvyšším orgánem svazku je Výbor svazku, kde mají odpovídající zastoupení všechny obce ve svazku. Odborným provozovatelem je firma Aquaservis a.s. se sídlem v Rychnově nad Kněžnou, kterou obce a svazky ovládají prostřednictvím valných hromad a dozorčích rad.

Prioritou Vodovodního svazu Císařská studánka je dokončit modernizaci prameniště. Dosud byly revitalizovány dva vrty. Byly nově vystrojeny moderní čerpací a ovládací technikou a zastřešeny. Položili jsme k nim nové výtlačné řady, nové silové, ovládací a přenosové kabely. Opravili jsme budovu hlavní čerpací stanice, vyměnili okna, provedli novou elektroinstalaci, vybavili novým hlavním rozvaděčem, přípojkou pro náhradní zdroj a zrekonstruovali chlorovnu. Celý areál byl nově oplocen a opatřen novou vstupní branou.

Zbývá revitalizace posledního vrtu včetně jeho nového vystrojení a zastřešení. V hlavní čerpací stanici zbývá výměna původního potrubí v armaturní komoře a drobnější opravy. Hodláme také celoročně změřit, kolik pitné vody „bez užitku“ odtéká z prameniště.

V letošním roce, roce vodovodní hojnosti, se zdá naše snaha o prameniště jako přehnaná. Co moje paměť sahá, nepamatuji takový přebytek vody odcházející z prameniště, jako v letošním červnu a červenci. V červnu bylo i největší množství srážek od roku 1961. Bude-li to tak i v příštích letech, můžeme se jako vodohospodáři radovat. V opačném případě ale chceme být připraveni.

Vodovodní svaz Císařská studánka

Daněk Mirek

předseda svazku obcí

Chcete-li se o vodě a historii vodárenství v našem okolí dozvědět víc můžete si zakoupit knížku „Voda pro život“, kterou v roce 2016 vydal Vodovodní svaz Císařská studánka. Kniha je k dostání na Městském úřadě v Solnici za prodejní cenu 220 Kč. Na dobírku si ji můžete objednat na mailové adrese uscs.solnice@seznam.cz nebo telefonicky na čísle 602 348 674 za cenu prodejní + balné a poštovné.

Z redakční pošty

Vážený čtenáři,

pozvěte si do života trochu poetiky. Chápu, že následující text není jednoduchý, ale nedá mi to, abych se o něj s vámi nepodělila. Ve sdělovacích prostředcích jsme stále slyšeli reklamní slogany o tom, že nemusíme jezdit do ciziny, že je u nás taky krásně a zajímavě – to je opravdu objev! Před bezmála dvěma sty lety o tom psal Mácha, neskutečně vzdálenosti ušel pěšky a své dojmy vyjádřil nádherným, byť pro nás už dnes obtížným jazykem. Když se ale člověk do toho pozorně začte a nepřelétne to zrakem jen tak v rychlosti jako titulky na Seznamu, všechno mu vyvstane před očima úplně plasticky. V každém slově je nepatetická, přirozená láska k vlasti.

My jsme letos projeli na kole Polabí včetně Máchova Litoměřicka. Měla jsem s sebou malou útlu knížečku a ty verše jsem si četla pořád dokola. Cítili jsme „všelibé vůně“, viděli jsme lesy, obilí, květy, potůčky, stříbrný pásek řeky z Radobýlu a i Krkonoše od Jaroměře. Bez přírody se žít nedá a někde musíme pookrát, aby nás ten materiální labyrint nepohltil, tak proč si nepřechíst pár řádek básničky.

Eva Palíčková

...pode mnou zem rozložená leží,
paprskem jsouc jasným osluněna,
před mé zraky vstupují teď vlast moje.
Jako druhdy tmavé lesy stojí,
v dále modrají se Krkonoše,
kol po rolích obilí se vlní,
noví klasové potichmu šepcí,
květem osypané stojí stromy,
kvítí kryje pestré šíře luhy,

vonná růže hlavu v větru houpá,
fialka přelibou vůni lije
z trávy husté, kde ukrytá leží.
Hrčí potůčkové hájem hustým,
olšiny se zhlížejí v potůčku,
s Labem Vltava vlast obejmá
jak nevěstu stříbrný pásek.

Karel Hynek Mácha /1810-1836/

Univerzita třetího věku

8. 10. 2020 bude opět zahájeno studium pro studenty seniory. Jedná se o virtuální univerzitu třetího věku VU3V. Organizátorem studia je Česká zemědělská univerzita v Praze.

Scházíme se v Základní škole Solnice, vždy ve čtvrtek v 16.00 hodin ve dvoutýdenních intervalech. Podmínkou úspěšného zakončení semestru je splnění testu po každé přednášce a úspěšné vyplnění závěrečného testu. Téma následujícího semestru jsou České dějiny a jejich souvislosti.

Podmínkou je základní znalost práce na počítači. Případné dotazy na telefonu 603 873 503.

Hana Jakubcová

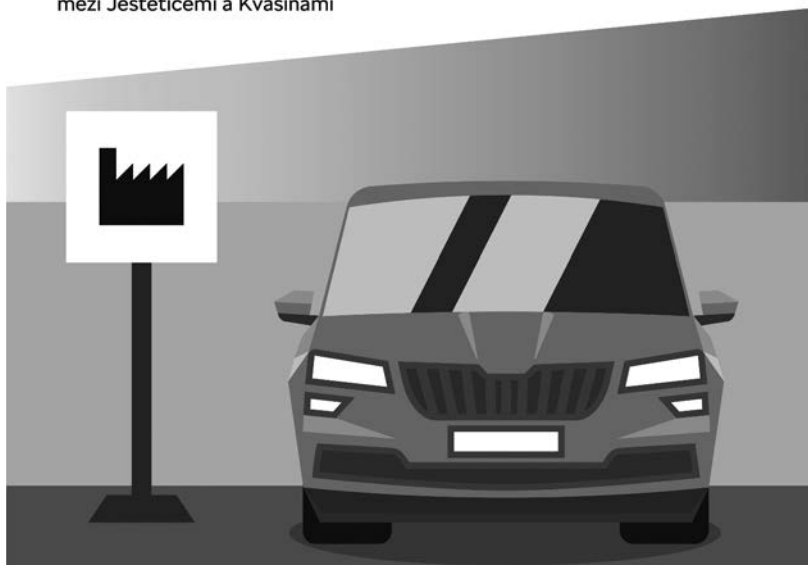
Škoda Auto a.s.

ŠKODA

SOLNICKÉ PARKOVIŠTĚ PRO ZAMĚSTNANCE ŠKODA AUTO

Příjezd ze směru Skuhrov a spojovací komunikací
mezi Ještěticemi a Kvasinami

Kontakt k vyzvednutí karty při splnění podmínek: Personalistika Kvasiny (front office)

Pravidla možnosti přidělení karty budou komunikována
prostřednictvím obvyklých kanálů - mistrovské rundy, atd.

ŠKODA AUTO zlepší dopravní situaci v Solnici

V posledních měsících došlo, v souvislosti s omezením průchodu brány č. 2 do závodu ŠKODA AUTO, k částečnému zhoršení dopravní a bezpečnostní situace v jejím okolí. Letní testovací režim omezené průchodnosti branou č. 2 ukázal, že je potřeba přistoupit k dalšímu opatření, aby se omezily kolony při výměně směn.

S ohledem na stížnosti občanů na rizikovou dopravní situaci v okolí brány č. 2 a nerespektování dopravních předpisů některých zaměstnanců, přistoupil závod ŠKODA AUTO v Kvasínách během letošního léta k omezení průchodu touto branou. Zůstala k dispozici jen pro místní pracovníky, dojíždějící z nejbližšího okolí do 20 kilometrů, čímž se její průchodnost snížila o plné dvě třetiny.

Situace v Kvasínách se markantně zlepšila, v Solnici však došlo ke znatelnému zhoršení. Proto vedení závodu ve spolupráci s Odbory KOVO Kvasiny zavede další opatření, jehož cílem je zlepšení dopravní situace v Solnici.

Společnost ŠKODA AUTO ve spolupráci s městem Solnice a Odbory KOVO Kvasiny připravují další parkovací plochu u firmy Wotan Forest v ulici Kvasinská, jejíž kapacita byla dosud využita jen částečně. Cílem je najít v této lokalitě volné místo pro přibližně 40 až 50 automobilů příjezdících ze směru aktuálně zatěžujícího dopravu v obci.

Vedení automobilky společně se zástupci města Solnice si od tohoto opatření slibuje změnu dopravní situace v Solnici a v Kvasínách ke spokojenosti všech zúčastněných stran, zejména obyvatel okolních obcí.

Dopravní přetížení Solnice

V uplynulých měsících se zkomplikovala dopravní situace na příjezdových komunikacích do závodu Škoda Auto. Uzavření brány č. 2 pro zaměstnance dojíždějící ze vzdálenosti nad 20 km zvýšilo počet vozů projíždějících Solnicí po Kvasinské a Zámecké ulici ze směru od Orlických hor.

Proto bylo po mnoha jednáních zřízeno odlehčovací parkoviště v ulici Kvasinské proti závodu Wotan Forest, které bude regulováno parkovacími kartami a oprávněním ke vstupu do závodu branou č. 2.

Tímto opatřením se sníží počet projíždějících vozů, při každém střídání směn se jedná o cca 40 automobilů jedním směrem, denně tedy o 240 zbytečných průjezdů.

Z výše uvedeného je jasné, že všechna dopravní opatření v okolí pouze balancují na ostří nože a skutečným řešením je jediné obchvat Solnice, úprava okružní křižovatky na příjezdu do závodu Škoda Auto a vybudování souběžné komunikace se silnicí I/14, která odkloní nákladní dopravu v průmyslové zóně z této přetížené komunikace 1. třídy. Příprava těchto staveb sice probíhá, ovšem s příslovečnou českou rychlostí.

Ing. Jan Hostinský

Mateřská škola Solnice

Září 2020

Do nového školního roku jsme vstoupili v mateřské škole hladce, se spoustou dětí, s mírně obnoveným vybavením, nábytkem v některých třídách. Opatření proti šíření koronaviru nastavujeme tak, jak si žádá situace a úřady.

Jedna z činností, kterou lze dělat bez omezení, je číst. O prospěšnosti čtení a vlivu na celkový harmonický rozvoj osobnosti člověka jistě není třeba nikoho přesvědčovat.

A proto jsme vybudovali v mateřské škole „knížkoutky“. Nacházejí se na dvou místech pod schody do patra. Tyto prostory vypadaly po více jak 40 letech fungování poněkud neútně a dobrý dojem na vstupujícího rozhodně nedělaly. Myšlenku se podařilo zrealizovat během prázdnin, nový nábytek s osvětlením tvoří pěkný celek (který ještě doplní obrázky na stěnách). „Knížkoutky“ nabízí dětem, mládeži i dospělým v režimu „půjč a vrať“ možnost vybrat si libovolnou knihu, odnést si ji domů a po přečtení vrátit. (Případně si ji nechat a místo ní přinést jinou).

Pochopitelně to neděláme jen tak nadarmo. Slibujeme si od této služby, že kniha prostřednictvím snadné dostupnosti může dítě lépe oslovit. Dalším ziskem je pěstování návyku, že když si něco půjčím, pak to zase vrátím.

Pokud s těmito názory souhlasíte a máte vhodné knihy, o kterých si myslíte, že je už nebudete potřebovat, věnujte je nám. Rádi se jich ujmeme a dáme je k dispozici a do oběhu. Můžete je přinést kdykoliv po celou dobu, kdy je MŠ otevřená.

Další výhodou je, že to, co jeden vůbec nepotřebuje, může druhému udělat velkou radost a potěšení. A to je třetí důvod, pro zřízení a fungování naší půjčovny „půjč a vrať“.

Za případně darované knihy vám srdečně děkujeme!

Eva Coejnová, ředitelka MŠ

Základní škola Solnice

Začátek školního roku

Po nejdelší době volna, i když zčásti naplněné domácím samostudiem, se žáci ZŠ Solnice 1. září 2020 opět vrátili do školních lavic. Pro některé to byl návrat radostný a plný očekávání, pro jiné byl šokem a vyrušením z volného domácího režimu. Hned první den jsme přivítali dvě třídy prvňáčků a několik nových dětí ve třídách jiných. Bohužel slavnostní uvedení prvňáčků muselo kvůli bezpečnostním opatřením proběhnout pouze v „rodinném kruhu“, ale i tak bylo vydařené.

V letošním roce žáky čeká spousta novinek, příjemných i těch méně příjemných. Už na první pohled si lze všimnout čerstvě renovované fasády na školním dvoře. O to se zasloužilo Město Solnice, které tak dokončilo dvouletý proces čištění omítky na celé budově. Dále se mohou děti těšit na zcela nové vybavení školní dílny a učebny využívané pro tvořivé práce. V kuchynce byly vyměněny sporáky i s digestořemi a téměř všechny prostory jsou nově vymalovány. Na konci září ještě přibyla do učebny fyziky pojízdná dokovací skříň s patnácti tablety.

Kvůli hygienickým nařízením přibýly nejen do tříd dávkovače s dezinfekcí a zásobníky na papírové utěrky. Z důvodu ochrany zdraví našich dětí i učitelů jsme přijali mnohá opatření a doufáme, že se nám podaří vše ve zdraví zvládnout tak, aby výuka mohla probíhat standardním způsobem.

Luboš Klapal, ředitel ZŠ

Centrum volného času při ZŠ Solnice

Centrum Nelin – „nebud’ líný“ zajišťuje doplňkovou činnost školy. Na tento školní rok 2020 – 2021 jsme pro žáky solnické školy a některých okolních škol připravili bohatý výběr zájmových kroužků. Děti si z nabídky centra mohou vybrat aktivity se sportovním, naučným nebo estetickovýchovným zaměřením. Naučí se tak pod vedením zkušených lektorů smysluplně využívat svůj volný čas. Pro podrobné informace nahlédněte do přehledu aktuálně vypsaných kroužků na www.zssolnice.cz nebo kontaktujte vedoucí centra.

Tamara Kozlová, vedoucí centra
tel.: 725 241 229

Spolek solnických žen

Po dlouhé odmlce jsme se 4. září 2020 sešly v Kuželně, abychom probraly, co se v minulých měsících událo. Zavzpomínaly jsme na paní Marušku Martincovou, jednu ze zakládajících členek Svazu žen, minutou ticha uctily její památku.

Všem oslavenkyním za poslední půlrok, ať kulatin nebo půlkulatin, jsme předaly přání hlavně zdraví a kytičku. Zhodnotily ples a poděkovaly všem, které nám pomáhaly při různých akcích.

Po dobré večeři jsme naplánovaly další setkání a popřály dobrou zábavu.

Za spolek žen D. Králová

Klub důchodců Solnice

Zpráva o činnosti Klubu důchodců Solnice za III. čtvrtletí roku 2020

Po úspěchu s prvním letošním výletem po pandemii viru začal výbor klubu urychleně připravovat další akce pro členy klubu. Přehodnotil původní plán a dohodl změny.

Pravidelnou a milou aktivitou, která se koná 2x v roce, je oslava výročí narozenin našich členů. Zvyklostí je pozvat oslavence vždy po 5ti letech a to od dovršení věku 70 let. Jedná se o odpolední setkání s malým pohoštěním, gratulací a předáním dárku. Na středu 24. 6. 2020 bylo pozváno do naší klubovny 16 oslavenců, kteří oslavili v prvním pololetí roku své půlkulatiny či kulatiny.

70 let: Kollertová Olga, Kozlová Marta, Nováková Hana, Šulcová Jana, Vaněčková Zdeňka
 75 let: Baudyšová Zdeňka, Ehlová Anna, Koblása Josef, Němeček Josef, Petrláková Blažena
 80 let: Ehlová Zdeňka, Hloušková Hana, Pikalová Jiřina, Tomášová Helena
 85 let: Beková Zdeňka, Jarkovská Jarmila
 Nekulatého, ale významného jubilea 92 let dosáhla paní Nováková Františka.

Společného posezení se zúčastnilo 13 jubilantů. Paní Šulcová Jana se omluvila ze zdravotních důvodů a bude pozvána na oslavu v druhém pololetí. Dvě oslavenkyně se nezúčastnily. Na společném setkání oslavence přivítala předsedkyně klubu paní Alena Martincová. Mimo jiné konstatovala, že se navzájem rádi vidíme a věříme, že už bude konec omezení spojených s koronavirem. Celý výbor jim popřál především hodně zdraví, spokojenosti a dobré nálady, ve které všichni strávili celé hezké odpoledne až téměř do 18 hodin. Na skvělém pohoštění se podílely také vynikající cukrářské výtvary a řada dalších dobrot členek Klubu, které se opravdu povedly.

V průběhu odpoledne k dobré a pohodové náladě přispěla Milena Samková přečtením několika vtipů na různá témata. Společnost si měla opravdu co říci a bylo zřejmé, že setkání je všechny těší. Členky výboru klubu, které zde fungovaly jako servírky a pořadatelky, byly též potěšeny zájmem jubilantů.

Také jsme uctili památku našich bývalých dlouholetých a velice činných předsedkyní, paní Slávky Cvejnové a Marie Martincové (v letošním roce obě skonal) a symbolicky jim poděkovali za jejich přínos KD. Kolem 18. hodiny se postupně všichni rozloučili a rozešli ke svým domovům.

Naše činnost pokračovala dne 22. 7. 2020 další tradiční akcí. Tou je letní posezení u grilovaných kuřat. Ve Společenském domě v Solnici se sešlo 109 členů. Úvodem všechny přivítala předsedkyně klubu paní Alena Martincová. Členové byli krátce informováni o akcích uskutečněných v prvním pololetí roku 2020 a připravovaných akcích v následujících měsících. Uvítání byli nově se do klubu přihlášení Jana Letenská, Bek Miroslav a Holec Josef. K datu setkání u kuřat má Klub důchodců Solnice 146 členů.

Nově nad dohodnutý plán bylo sděleno, že klub důchodců přispěje svým členům-účastníkům koncertu Vamberecké dechovky, který se konal dne 9. 8. 2020 od 15 hodin ve SD v Solnici, 50 Kč na vstupné. Přítomní byli také informováni o zakoupení fotoaparátu pro potřeby klubu.

Krátká vzpomínka byla věnována bývalým členům klubu důchodců, kteří nás v prvním pololetí roku opustili: manželé Marie a František Martincovi, Pavel Jaroslav, Cvejnová Slávka, Tomasová Alena.

Byla vznesena otázka, jak navázat na tradici psaní klubové kroniky. Ta je psána do určitého roku a potom se nenašel nikdo, kdo by kroniku psal. Předsedkyně apelovala na členy, zda by byl někdo ochoten kroniku vést. Poděkovali jsme paní Jiřině Pikalové, která se rozhodla ukončit práci ve výboru KD, za její dlouholetou – 25 letou činnost ve prospěch našeho klubu. Poděkovali jsme za její ochotu, vstřícnost, nasazení, rady a celkovou pomoc.

Pan Hradecký informoval přítomné o možnosti využití klubové mailové adresy pro vzájemnou komunikaci členů s výborem KD a možnost sledování informací o dění v klubu důchodců na webových stránkách města. Rovněž informoval o možnosti vzájemné spolupráce s KD ze Skrbně, kterou se díky koronaviru zatím ještě nepodařilo uskutečnit. Další možná spolupráce je i s KS z Doudleb n. Orli.

Dalším bodem posezení bylo promítnutí prezentace sestavené z dostupných fotografií z jednotlivých akcí KD z roku 2016. Poté nastala volná zábava, při které si lidé mezi sebou měli možnost popovídat o svých radostech i starostech, poslouchat příjemně znějící reprodukovanou hudbu a využít tohoto setkání k pobesedování. Občerstvení zajistil pan Ulrich z restaurace Společenského domu v Solnici. Klub důchodců svým členům uhradil ½ grilovaného kuřete a zákusek v celkové hodnotě 130 Kč. Hodnocení občerstvení bylo veskrze velice pozitivní.

Netradičně se výbor klubu rozhodl uspořádat výlet v měsíci srpnu. Tím chtěl členům kompenzovat jarní výpadek programu výletů, který vznikl díky koronaviru.

V krásném středečním ránu 12. 8. 2020 se sešlo 31 účastníků výletu do Boskovic a okolí. Tradičně a bezpečně nás vzal autobusem pan Vavera. Před půl devátou hodinou jsme dorazili do Boskovic.

Pěšky jsme se přemístili na Masarykovo náměstí, kde jsme vyčkali příchodu průvodkyně. Ta nás zavedla do památkově chráněného kostela sv. Jakuba Staršího v dolní části náměstí, kde nás podrobně seznámila s historií tohoto chrámu a šlechtickými rody, které se zasloužily o jeho výstavbu i úpravy. Pak jsme přešli do památkové zóny Židovské čtvrti města. Průvodkyně průběžně popisovala historii židovské komunity ve městě a zavedla nás do jediné zachovalé synagogy maior. Během vyprávění o historii, tak i o průběhu židovských obřadů v synagoze jsme obdivovali její výzdobu malbami a židovskými

nápisy. Pokračovali jsme k jedné ze zachovalých židovských mikvů ve sklepe domu. Zde se pořádaly očištné lázně, které židovská víra nařizuje. Opět jsme vyslechli vyčerpávající výklad o historii a průběhu tohoto obřadu. Uličky židovského města nás dovedly k rodnému domu židovského spisovatele Hermanna Uncara. Paní průvodkyně nám povprávěla jak o jeho životě a díle, tak i o historii domů v přilehlých uličkách. Kolem masných krámů na náměstí U Vážné studny jsme se dostali až do ulice Plačkovy. Je zde jediná zchovalá vstupní brána ze tří v minulosti vedoucích do bývalého ghetta z roku 1756. Na této ulici je několik významných domů s různou zachovalostí a historií. V domě čp. 6 jsou umístěny historické snímky židovské čtvrti. Nad vchodem se také nachází kovová deska s nápisem „Bílé na černém – na památku zničení – 1823“. Tento rok byl jedním z těch, v nichž došlo k velkému požáru, který poničil město. Tato ulice je nazvána podle významného židovského rabína Abrahama Plačka. Ten vlastnil dům, ve kterém je v současnosti restaurace U Rabína. Zde jsme měli zajištěn chutný oběd, po kterém ještě zbylo trochu času na volnou prohlídku města dle zájmu každého. Pro nedostatek času jsme nestihli (krom fotografa) výstup na Radniční věž, která je 41,5 metru vysoká, na vyhlídkový ochoz vede 106 schodů a je z něj úchvatný výhled na město i okolí. Pro pořízení několika fotografií bylo třeba zdolat výstup a sestup včetně fotografování za 15 min.

Pak jsme se vydali autobusem k nedalekým Sloupsko-šošůvským jeskyním. V parném odpoledni to bylo příjemné ochlazení. Museli jsme se trochu přiblíknout, jelikož z teploty 30 °C jsme vešli do jeskyně s teplotou cca 8 °C. Nedaleko vchodu jsme obdivovali skalní útvar zvaný Hřebenáč. Pak jsme již vyčkávali na prohlídku před masivem skály s vchodem do jeskyně. Naše průvodkyně nám velice pěkně povprávěla o historii jeskyní a seznámila nás se zajímavostmi. Viděli jsme jak krápníkovou výzdobu, tak

i různé propasti a prostory vznikající tisíce let. Ukončení prohlídky bylo v jeskyni Kůlna, kde je expozice a ukázka archeologických vykopávek nazvaných Sídliště pravěkých lovců.

Následoval delší přejezd do městečka Olešnice u Poličky. Zde šla jedna skupina do ruční modrotiskové dílny rodiny Danzingerových a druhá se odebrala do rodinného muzea veteránů a retro sbírek rodiny Hamerských. V muzeu bylo možno zhlédnout videoprojekci s popisem historie exponátů a volně si prohlédnout vystavené unikáty. V modrotiskové dílně, zapsané do nehmotného kulturního dědictví UNESCO, se nám dostalo zasvěceného výkladu od majitele dílny pana Jiřího Danzinger. Je již desátou generací (jeho syn jedenáctou), pracuje též v této dílně, která pokračuje v tradici barvení. Historie firmy Danzinger v Olešnici sahá až do r. 1816. Pan Danzinger nám popsal celý postup výroby, zhotovování štočků i zařízení potřebná k veškeré výrobě včetně praktické ukázky tisku i barvení látek. Někteří si zakoupili výrobky této dílny. Obě skupiny se poté vyměnily, takže nikdo o nic nepřišel. Čas se nachečkal, bylo třeba vydat se na zpáteční cestu.

S příjemnými pocity jsme usedli do klimatizovaného autobusu a po asi dvouhodinové jízdě jsme se navrátili do Solnice. Byl to krásný výlet s mnoha zážitky, za pěkného počasí s dobrou pohodou. Poděkování patří paní Aleně Martincové, naší předsedkyni, která za velice složitých podmínek pro nás zajistila tyto prohlídky a objednala i oběd v příjemném prostředí.

Záříjový měsíc jsme započali opět autobusovým zájezdem. Ve středu 9. září 2020 se sešla před šestou hodinou ranní skupina lidí, která se rozhodla podniknout výlet na zámek v Mnichově Hradišti a dalších zajímavých místech v okolí. Ranní obloha slibovala krásný slunečný den.

Vystoupili jsme před zámeckou bránou a vydali se parkem k zámku. Tam se nás ujala průvodkyně, která nás provedla jedním z prohlídkových okruhů. Povyprávěla nám o historii zámku a jejích majitelích. Poté jsme využili volného času, který nám zbýval do oběda, k procházce po parku, zhotovení fotek na památku a posezení na sluníčku v zámecké zahradě. Autobusem jsme se pak nechali převést do města na rozkopané náměstí, kde byl rezervován oběd v Klášterském hostinci U Karlových Varů. Měli jsme výběr z pěti jídel, každý si objednal dle své chuti. K zapití bylo nabídnuto několikero pív i nealkoholické nápoje.

Další cesta vedla na hrad Valečov. Po ujetí několika stovek metrů z parkoviště se před námi vynořil skalní masiv, na kterém se tyčila zřícenina hradu. Prohlídka vlastního hradu i jeho sklepení byla zajištěna s průvodcem, který nám podal úžasný a vyčerpávající výklad o celé bohaté historii hradu, jeho často se střídajících majitelích a zajímavých stavebních prvcích. Z vrchní části hradu byly nádherné výhledy na okolní krajinu, na vzdálený Bezděz i komín mladoboleslavské automobily. Ve sklepení jsou vystaveny archeologické nálezy a zřízena expozice k pověstem těchto prostorů. Hrad slouží často k natáčení různých filmů a pohádek.

Po zakoupení upomínek a krátkém odpočinku po namáhavém zdolávání hradních schodů jsme se vrátili k autobusu a přešli jsme pod hrad Kost. Zde jsme se zastavili na občerstvení. Potom jsme vyrazili do krásného údolíčka Plakánek, kde na nás čekala opravdu romantická krásná procházka. Kolem se tyčily vysoké pískovcové skály, různě zbarvené a tvarované. Skoro na konci údolí u Oborského rybníku stojí chalupa herce Pepy Dvořáka. Obdivovali jsme plot ozdobený porcelánovými hrnečky všech možných tvarů. Na rozcestí jsme se měli vydat směrem k vesnici Vesec u Sobotky, ale zjistili jsme, že pokračovat v naší plánované cestě nelze. Nedávno, díky velkým deštům, zde došlo k sesuvům půdy a trasa se stala neschůdnou. Rozhodli jsme se, že se vrátíme po stejné trase zpět k autobusu zaparkovanému u hradu Kost.

Odtud jsme již odjeli směrem k domovu. Panovala dobrá nálada, byl to moc hezký výlet a exkluzivní počasí. Jelo nás jen 27, škoda sedět doma v tak krásný den. Posílila nás paní Floriánová, která se jako zástupkyně Klubu seniorů z Doudleb n. O. s námi vydala na výlet. Za šera jsme plni zážitků z celého dne dorazili do Solnice.

Závěrem připomínáme možnost informací pro členy pomocí informačních mailů. Je třeba se ale přihlásit. Například v posledním čtvrtletí se toto osvědčilo, jelikož se dle situace měnily plány programu i termíny výletů. Výbor klubu se snaží mailem informovat o všech změnách. Ve vývěsních skříňkách se nedají vždy včas změny zveřejňovat. Dále je možno sledovat webové stránky klubu, kde jsou též veškeré změny zveřejňovány a jsou zde i některé akce nám nabídnuté jinými pořadateli.

Těšíme se i nadále na váš zájem o připravované akce. Uvítáme i vaše připomínky a návrhy.

Ladislav Hradecký za výbor klubu

Sportovní klub Solnice

Informace ze Sportovního klubu

V prvním týdnu nového školního roku jsme ve sportovním areálu pořádali Sportovní den pro předškolní děti a žáky 1. a 2. tříd ZŠ. Více než stovka dětí prožila soutěžní dopoledne při plnění nejrůznějších disciplín, které pro ně připravili trenéři fotbalu a atletiky.

Informace k celoročnímu náboru do sportovních oddílů jsou dostupné na www.sksolnice.cz

Ing. Jiří Kubec, Sportovní klub Solnice, z.s.

Fotbalový oddíl SK Solnice uspořádal na začátku srpna tradiční Letní fotbalový kemp pro hráče svých mládežnických týmů i hráče z jiných klubů. Padesát pět kluků a holek si během pěti dnů užilo spoustu nejen fotbalových zážitků, ale pod vedením solnických trenérů a instruktorů i parádně a poctivě natrénovalo před startem letošních soutěží.

Volejbal Kvасыny

Krajská soutěž

Krajská soutěž v modrém minivolejbale zůstala díky Covidu nedohraná. Královehradecký volej. svaz ji ukončil dvě kola před koncem. Výsledky zůstaly v platnosti v době ukončení tzn. že **naš modrý tým ve složení Jan Moravec, Marek Suk, Ondřej Hejčl, Aneta Drašnarová, který byl v době ukončení na 1. místě se stal přeborníkem kraje.** Naše družstvo s přehledem vyhrálo základní i semifinálovou skupinu. Jenom je škoda, že jsme to nemohli oslavit přímo na hřišti po posledním zápase. Po předloňském 2. místě, loňském opět 2. místě je doma 1. místo přeborník královehradeckého kraje. Velká gratulace novým přeborníkům kraje!!

Naposledy kvasinské družstvo vyhrálo krajskou soutěž v roce 2015 s hráčky: M. Sukovou, K. Moravcovou, A. Dostálkovou. Letošní přeborníci Mára Suk a Honza Moravec jsou bratry Michaely Sukové a Kristýny Moravcové. Ne nadarmo se říká, že jablko nepadá daleko od stromu!

Aby toho nebylo pro Honzu s Márou málo, tak kluci ještě hostovali v rychnovském VK Sportu, kde hráli krajskou soutěž (královehradecký a pardubický kraj hrají dohromady) mladších žáků (šestkový volejbal). I tam rovněž přispěli k vítězství družstva v krajské soutěži. Mladší žáci dohráli celou soutěž a během celé sezony ani jednou neprohráli.

Honza s Márou v jedné sezoně vyhráli dvě krajské soutěže!! Přejeme jim hodně zdaru i nadále.

Martin Moravec

Letní soustředění

Tak jako každý rok jsme i letos v této náročné době uspořádali oblíbené letní soustředění. V neděli 16. 8. 2020 kolem 17h jsme se začali scházet v našem areálu. Děti si postavily stany, rozloučily se s rodiči a soustředění mohlo začít. Večer jsme probrali plán soustředění.

Letos se soustředění zúčastnilo 18 dětí: Z. Chlumecká, K. Kopecká, M. Zima, R. Udlínek, A. Vavera, M. Moravec, M. Šípek, L. Volná, A. Drašnarová, K. Dusbabová, E. Bartková, H. Morrisová, K. Vodehnalová, L. Žitková, J. Moravec, M. Suk, O. Hejčl, T. Kouřimová. Po celý týden se o děti starali M. Moravec, K. Moravcová, T. Erben a V. Šípek. A o naše spokojená bříška se výborně starala J. Moravcová.

Budíček byl každý den v 7.30 hod. Po snídani a osobní hygieně, byl dopoledne dvouhodinový trénink rozdělený svačinou. Obědy byly okolo 12 hod. Vařil nám je P. Ulrich ze Solnice. Na talíře nám je připra-

vovala Janča a bylo toho opravdu dost. Po obědě tradičně polední klid. Odpoledne byly opět dva hodinové tréninky rozdělené svačinou. Každý rok je na našem soustředění něco nového. Letos přišla Týna s tím, že bude chodit se staršími v podvečer běhat. Setkalo se to s velkým úspěchem. Naběhala se spusta kilometrů. Ve čtvrtek se ještě stihli vykoupat v kvasinském rybníku. Další letošní novinkou byla rozcvička na hudbu. Před každým tréninkem se začínalo stejnou sestavou na stejnou hudbu. Na konci týdne to už i malí zvládali skvěle. Určitě v tom budeme pokračovat i během roku.

Režim jsme museli trochu upravit v úterý. Na tento den měla Týna naplánovaný kemp benjamínků pro děti, které by si rády zkusily volejbal. Nakonec se přihlásilo 7 dětí! A. Rolečková, K. Křepelová, K. Martincová, V. Kovářová, M. Jančí, A. + V. Šímovi děti z Kvasin, Solnice, ale i z Rychnova n. Kn. Jelikož nám dopoledne počasí nepřálo, museli jsme improvizovat. Vyklidili jsme přístřešek a prostor ohniště, kde jsme: cvičili, soutěžili, přetahovali, posilovali, diskutovali... Odpoledne se na nás sluníčko smálo,

tak děti obsadily hřiště. Večer jsme si všichni opekli buřty. Vidět na kurtech 25 dětí, které chtějí sportovat bylo skvělé. Všechny 7 „kempistů“ skvěle zapadlo mezi „mazáky“. Děvčata K. Martincová a A. Rolečková s námi přišla sportovat i ve středu a čtvrtek.

Jak jsem zmiňoval, na začátku si děti rozdělaly stany, ale první a poslední noc spaly pod širákem na umělé trávě. Ve čtvrtek skoro všichni! Moc si to chválili.

Celý týden nám počasí docela přálo, tak si děti mohly vyzkoušet spoustu různých pohybových aktivit, míčových sportů a her, atletických disciplín, posilování, protahování..... Děkuji maminkám, že upekly něco dobrého na zub. Dětem za vzorné chování a nadšení pro hru. Byla to opět skvělá parta. Děkuji všem, kdo se jakkoli na soustředění podílel. Opět se letos povedlo a za rok nashledanou!

Martin Moravec

Knihovna Solnice

OZNAMUJEME VŠEM NÁVŠTĚVNÍKŮM KNIHOVNY ZMĚNU OTEVÍRACÍ DOBY PRO ČTENÁŘE

Od 15. září 2020 bude knihovna nově otevřena každé **úterý**
dopoledne v čase **8.00 – 12.00 hod.** a odpoledne od **14.00 – 17.00 hod.**

Na Vaši návštěvu se těší Irena Šklíbová a Vlasta Faltusová.

Knihovna Solnice zve na přednášku cestovatele Martina z Pardubic

HEDVÁBNÁ STEZKA aneb po stopách dávných karavan z Turecka do Číny

Vydáme se za dobrodružstvím, které se dá zažít jen jednou za život. Tisíce kilometrů přes hory, moře i pouště po stopách dávných karavan. Z Turecka až do Číny po zemi a bez letadel! Dozvíte se vše o historii jednotlivých zemí, poznáte spoustu zajímavostí o národech žijících v těch nejzapadlejších koutech světa. Dostanete spoustu tipů, jak tuto stoletou karavanní stezku zdolat bezpečně na vlastní pěst. Nejoblíbenější přednáška plná vtipných, ale i nebezpečných situací, překrásné architektury, ale i divokých hor a rozpálených pouští.

V září 2018 si zabalil malý batoh a bez využívání letadel a bez plánu se vypravil na cestu do neznáma. V bulharské Sofii se poprvé v životě postavil k dálnici a začal stopovat směr Turecko, přes které dojel do Íránu, kde strávil tři měsíce chozením a objevováním bývalé Perské říše. Začátek roku 2019 trávil pod Kavkazem v Arménii, Gruzii a Ázerbájdžánu a navštívil i jedno z nejzajímavějších míst bývalého Sovětského svazu, kterým je neuznaná republika Abcházie. Lodí přes Kaspické moře doplul do Turkmenistánu, který se pravidelně umísťuje mezi nejméně navštěvovanými zeměmi na světě. Po stopách dávných karavan projel Uzbekistán a Kazachstán a prošel nebeské hory Ťan-šan v Kyrgyzstánu. V Tádžikistánu poté pěšky prošel pohoří Pamír na hranici s Afghánistánem a Čínou. Po více jak osmi hodinovém výslechu poté překročil hranice do Číny a doputoval do bájněho města Kashgar, ze kterého přes poušť Taklama-kan a Gobi doputoval až do císařského města Xian, kde po jedenácti měsících ukončil svou cestu po Hedvábné stezce. Setkával se s obyčejnými lidmi uprostřed zasněžených hor, rozpálených pouští nebo v nedostupné džungli. Tam všude můžete být svědky neuvěřitelných příběhů, které vám nenabídne žádná cestovní kancelář. Křesťanský klášter, muslimská mešita, budhistický chrám nebo pastevecká jurta. To je jen malý výčet míst, kde při své cestě spal a potkal zajímavé lidi a slyšel neuvěřitelné lidské příběhy. Staňte se součástí cestovatelských vyprávění, která zaujala již tisíce fanoušků!

Cestopisná přednáška se uskuteční ve Společenském domě v Solnici **15. října 2020 od 18.00 hod.**

Irena Šklíbová, knihovnice

Solnická solná stezka

48. ročník Solnické solné stezky

48. ročník SSS se lišil od všech předchozích tím, že se uskutečnil, všichni víme proč, až 12. září! Byly vytyčeny pouze čtyři trasy do našeho nejbližšího okolí, zájemci nebyli tentokrát vyvázeni na trasy autobusy, start i cíl byl v Solnici. Počasí nám vyšlo až příliš, od rána svítlo po celý den vydatně sluníčko.

Na trasu krátkou – dětskou v délce 7 km do nejbližšího okolí Solnice se vydalo nejvíce účastníků, a to **56!** Byli to hlavně, kromě mladých s jejich ratolestmi, rodiče s dětmi v kočárcích! Byl úchvatný pohled na všechny děti, zvláště na mimina v kočárcích narozených v tomto roce 2020 – na Matiasa Hovorku, Jakuba Cvejna, Eduarda Maryšku a Lily Rychterovou. Ocenili jsme účast rodinných kolektivů Rydlových.

Kufových, Hovorkových s Dusbabovými, Špírkových, Matouškových, Rejchrtových, Kvapilových, Cvejnových, Machusových a Kubcových. Nejvzdálenější byla Kufová Judita z Ústí nad Labem, nejstarší Marie Hanušová ze Solnice.

Na trasu zkrácenou v délce 12 km

do Lukavice se vydalo **42** turistů a dva psi! Nechybělo ani dvanáct tradičních účastníků z Dobrušky a pět z Rychnova nad Kněžnou, potěšila nás účast rodinných kolektivů Šindlerových, Kubcových, Tarantových a Lukavských. Nejstarší účastníci byla Jaro-

slava Dittrichová, nejmladší Kubec Matyáš ročník 2019.

Na 15 km trasu – základní do Lukavice se vydalo **47** zájemců. Účast zvýšily opět rodinné kolektivy Zimových, Bekových, Roštlapilových, Štencarových, Ehlových a Prouzových. Nejmladším pochoduujícím byl 8letý Dominik Ehl, nejstarší Jirešová Jana, nejvzdálenějšími tradičními účastníky manželé Maryškovi z Olomouce, nechyběli ani tři psi!

Na nejdelší trase do Studánky v délce 24 km se líbilo **18** účastníkům. Nejvzdálenější byl již po několikáté Petr Kubeš z Plzně, nejmladší Hana Precílková, ročník 2001 z Lična a nejstarším Milan Cvejn ze Solnice.

Cyklotrasy, organizované skupinou mladých kolem pana Šklíby, přilákaly také menší počet cyklistů nežli loni. Na trase dlouhé 67 km jelo jen 9 cyklistů, na kratší trase v délce 33 km více – a to 22! Ceníme si výkonů všech jezdců, zejména těch, kteří ujeli náročnou kopcovitou trať až na Rampuši.

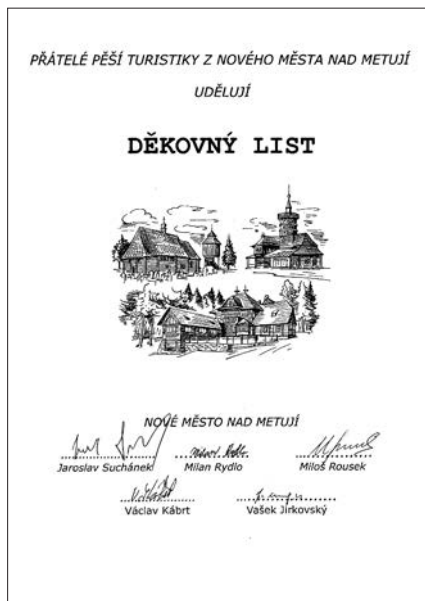
Sečteme-li **31** cyklistů s **3** pořadateli a **163** pěšími s **21** pořadateli, dostaneme konečný počet účastníků 48. ročníku SSS a to **218!**

I když je to v porovnání s minulými ročníky méně, jsme rádi, že jsme získali pro tuto zdravou akci hlavně mladé rodiče s malými dětmi, kteří se našich dalších akcí určitě rádi zúčastní i do budoucna!

Letos nám organizátorům byla velkou odměnou velmi pochvalná vyjádření účastníků v cíli na zajímavé trasy s krásnými vyhlídkami. Na tom má největší zásluhu Pepa Rak,

který tyto pěší trasy zajišťuje, dále organizátoři na startu a všichni ostatní na kontrolách. Mile nás překvapil i děkvný list přátel turistiky z Nového Města nad Metují, který nám v cíli předal pan Rydlo.

Naše poděkování patří panu starostovi Ing. Hostinskému za podporu naší zdravé akce, děkujeme i za dárky pro nejmenší. Náš dík patří i panu Balousovi a Janečkovi, kteří nám poskytli místo pro start i cíl a ochotnou pomoc při stěhování nábytku pro cíl ve Společenském domě, dále i ochotnému panu Ulrichovi, vedoucímu pohostinství.

Věříme, že další 49. ročník SSS se uskuteční již v tradičním červnovém termínu a bez jakýchkoliv omezení.

Zapsala: Marie Šprincová

Fotografie můžete shlédnout na internetových stránkách města Solnice.

Hasiči Vás informují

30.06. 12:42 Technická pomoc – Borohrádek

Jednotka byla vyslána do Borohrádku na výpomoc s výstavbou protipovodňových zábran. Nejdříve v písňiku s jednotkou HZS RK pytlovala písek. Následně se přesunula do lokality Na Bělidle, kde společně s JSDH Borohrádek a JSDH RK - Roveň z těchto pytlů stavěla protipovodňovou hráz. Cca po třech hodinách se jednotka vrátila zpět na svou základnu.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK, JSDH Borohrádek, JSDH RK - Roveň

01.07. 22:12 Dopravní nehoda – Solnice

Jednotka byla vyslána do ul. Rychnovská v Solnici k dopravní nehodě motorkáře, který narazil do plotu. Po příjezdu na místo události zde již byla jednotka HZS RK a ZZS, která měla v péči jednu zraněnou osobu. Jednotka zabezpečila místo dopravní nehody a řídila provoz na komunikaci. Po odjezdu ZZS si tuto činnost převzala jednotka HZS RK a naše jednotka se vrátila na svou základnu. Při této dopravní nehodě došlo ke zranění jedné osoby. Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

02.07. 23:37 Planý poplach – Rychnov nad Kněžnou

Jednotka byla vyslána do Rychnova nad Kněžnou do obchodního domu BILLA, kde došlo k sepnutí čidla EPS. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu celého objektu bylo zjištěno, že došlo k svévolnému spuštění čidla.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK, JSDH RK - Roveň

08.07. 10:08 Planý poplach – Rychnov nad Kněžnou

Jednotka byla vyslána do Rychnova nad Kněžnou do obchodního domu LIDL, kde došlo k sepnutí čidla EPS. Když se jednotka nacházela nedaleko místa události, byl velitel jednotky informován operačním důstojníkem KOPIS HZS HK, že se jedná o planý poplach.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

08.07. 19:28 Dopravní nehoda – Kvasiny

Jednotka byla povolána do Kvasin k dopravní nehodě jednoho osobního vozidla. Po příjezdu na místo události bylo provedeným průzkumem zjištěno, že vozidlo narazilo do skříně s hlavním uzávěrem plynu. Jednotka ve spolupráci s jednotkou HZS RK zajistila místo dopravní nehody páskou.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

10.07. 12:57 Dopravní nehoda – Solnice – Ještětice

Jednotka byla povolána k dopravní nehodě traktoru, ke které došlo na komunikaci č. 29840 mezi Ještěticemi a Hroškou. Po příjezdu na místo události bylo provedeným průzkumem zjištěno, že traktor skončil v příkopu a částečně zasahuje do vozovky. Jednotka zabezpečila místo dopravní nehody a provedla u havarovaného vozidla protipožární opatření. Dále na pokyn VZ řídila provoz na komunikaci. Po zadokumentování dopravní nehody Policií ČR a přesunu traktoru mimo komunikaci pomohla s úklidem komunikace. Při této nehodě došlo ke zranění jedné osoby.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

24.07. 18:35 Dopravní nehoda – Solnice

Jednotka byla povolána k dopravní nehodě nákladního a osobního vozidla, ke které došlo v ulici Dobrušská v Solnici. Po příjezdu na místo události zabezpečila jednotka místo dopravní nehody, zajistila

osobní vozidlo proti požáru a následně řídila provoz na komunikaci. Po zadokumentování dopravní nehody Policií ČR odtáhla, pomocí vozidla CAS15 MB, osobní vozidlo mimo hlavní komunikaci a pomohla s úklidem vozovky. Při této dopravní nehodě došlo ke zranění dvou osob. Po ukončení zásahu v Solnici se jednotka, po dohodě s VZ, přesunula k dopravní nehodě tří osobních vozidel do Ještětic, kde již zasahovala jednotka HZS RK.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

31.07. 15:27 Dopravní nehoda – Solnice

Jednotka byla povolána k dopravní nehodě dvou osobních vozidel, ke které došlo na křižovatce ulic Rychnovská a Zámecká v Solnici. Po příjezdu jednotky na místo události bylo provedeným průzkumem zjištěno, že jedno z havarovaných vozidel nabouralo do objektu kaple u místního kostela. Jednotka provedla zabezpečení místa dopravní nehody a u jednoho vozidla opatření proti vzniku požáru. Při této nehodě došlo ke zranění jedné osoby.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

07.08. 11:09 Dopravní nehoda – Solnice

Jednotka byla povolána k dopravní nehodě tří osobních vozidel, ke které došlo v ulici Dobrušská v Solnici. Po příjezdu na místo zásahu provedla jednotka průzkum a zajistila místo nehody. V době příjezdu se na místě nacházelo celkem sedm zraněných osob, kterým bylo poskytnuto předlékařské ošetření. Po příjezdu ZZS se dále jednotka podílela na ošetřování zraněných osob. Po ošetření a předání všech zraněných osob do péče ZZS se členové jednotky zapojili do provádění protipožárních opatření. Po ukončení vyšetřování DN PČR vypomáhala jednotka s odstraněním havarovaných vozidel a jejich částí z pozemní komunikace a s úklidem uniklých provozních kapalin. V průběhu celého zásahu zároveň jednotka ve spolupráci s Policií ČR a HZS RK prováděla řízení provozu na pozemní komunikaci.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

07.08. 14:25 Planý poplach – Rychnov nad Kněžnou

Jednotka byla vyslána do Rychnova nad Kněžnou do výrobního závodu Assa Abloy, kde došlo k sepnutí čidla EPS. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu celého objektu bylo zjištěno, že došlo k svévolnému spuštění čidla.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK, JSDH RK – Roveň

13.08. 06:08 Únik ropných produktů – Solnice

Jednotka byla povolána na likvidaci uniklé nafty z neznámého vozidla, ke kterému došlo na komunikaci č. 32118 mezi kruhovými objezdy ul. Domašínská a Rychnovská. Po příjezdu na místo události provedla jednotka ve spolupráci s HZS RK zasypání uniklé nafty sorbentem.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK

26.08. 20:21 Technická pomoc – Bílý Újezd – Mastý

Jednotka byla povolána k požáru kombajnu do katastru obce Bílý Újezd – Mastý. Po příjezdu jednotky na místo události nebylo na kombajnu vidět plamenné hoření. Kombajn byl prohlédnut termokamerou a místa s vyšší teplotou byla ochlazená vodou. Po celou dobu zásahu osvětlovala jednotka místo zásahu. Zásah byl nakonec překvalifikován z požáru na technickou pomoc.

Zasahující jednotky: JSDH Solnice, HZS RK – stanice Dobruška, HZSp ŠKODA AUTO Kvasiny

František Hovorka, velitel JSDH

Z historie

Poklady z půdy

(pokračování)

V rychnovském kraji jsou zemědělství i průmysl rozprostřeny téměř stejnoměrně. Průmysl je však soustředěn převážně do měst, nicméně se setkáváme s některými průmyslovými podniky i na venkově. Celkem se průmysl našeho kraje z pohledu kvality nachází na vysoké úrovni a některými svými výrobky se stal dokonce proslulým. Podmínky pro rozvoj tohoto hospodářského odvětví jsou v kraji příznivé – je zde dostatek zručného a inteligentního dělnictva, dobré komunikace, hojnost vodní síly a rozvětvená elektrická síť. Většina průmyslových podniků v okrese byla zakládána při vodních tocích pro zajištění pohonné výrobní síly.

Přehled průmyslových podniků v jednotlivých městech a obcích:

V **Rychnově nad Kněžnou** je velká řada průmyslových podniků. Mezi nejznámější patří textilní firma *M.Deutschman*, založená v roce 1860, vyrábějící bavlněné zboží, kapesníky a utěrky. Další textilkou je firma *A.M.Ledeč* a syn produkující širokou škálu látek (kanafasy, sypkoviny, zefyry, damašky) na padesáti stavech a zaměstnává na 40 dělníků. Vývoz je směřován na Balkánský poloostrov. Strojní tkalcovna *H.Stiassný* a synové byla založena v roce 1894. Zde se na celkem 516 mechanických stavech vyrábějí převážně tkaniny z umělého hedvábí. Zaměstnáno je zde 250 lidí. Zboží výborné jakosti se vyváží do Rumunska, Jugoslávie, Rakouska, Itálie, Holandska či Norska. Firma *J.Žid* je majitelem tkalcovny s přípravnou a sličtovnou. Zde se na 180 stavech vyrábějí hlavně košilové látky a pestře tkané stolní soupravy, které se vyvážejí do Anglie, Ameriky a Austrálie. Zaměstnáno je 110 dělníků.

Pletařství bylo v Rychnově provozováno už před světovou válkou na domácích ručních strojích. V roce 1921 byla založena firma *Zrůbek* a *Šebesta*, která začala vyrábět zpočátku jen punčochové zboží, později pak i pletené a trikotové. Rozšířením v roce 1928 se z ní stal nejmodernější český podnik tohoto druhu vyrábějící nejjemnější hedvábné punčochy pod značkou „Manka“, sportovní, trikotové prádlo a prádlo anglického typu *Interlock* vhodného zejména pro zimní sporty. Všechny její výrobky jsou opatřeny ochrannou značkou *Ideal* se znakem města Rychnova nad Kněžnou. V roce 1836 bylo ve městě a jejím okolí registrováno 403 mistrů soukeníků, v dnešní době stojí za zmínku pouze firmy *Oldřich Kasal* a *Josef Ješina*. Významným odvětvím je zde průmysl zámkářský, jehož kolébkou jsou Třebechovice p.O., kde se již po celá pokolení ručně vyráběly nedobytné zámky. Zakladatel rychnovské zámkárny *Alois Faborský* tak má největší továrnu na zámky v celém Protektorátu. Zaměstnává přes 150 dělníků a úřed-

níků. Podnik vyrábí na 2000 druhů zámků, které svou kvalitou a bezpečností předčí zahraniční výrobky. Firma vlastní několik patentů, mezi kterými se těší v odborných kruzích zvláštní pozornosti zámky s drápkovou závorou, které ve spojení s pojistnou vložkou FAB jsou nejdokonalejšími zámky. Stavitelská firma *Ing. Ota Hányš* má ve městě vlastní cementárnu a výrobu cementového zboží s produkcí umělé omítky značky „Kněžna“. Majitelem místní cihelny je *Emil Bártík*. Zástupcem dřevařského průmyslu je firma *Adolfa Boučka*, která vyrábí a na trh dodává třískové krabičky, tyčinky, dřevitou vatu, hračky, skládanky a jiné drobné výrobky. V Orlických horách zaměstnává po domácku 50 rodin horalů. Výrobu lyží, saní a tenisových raket zajišťuje sportovní závod *Oldřicha Šklíby*. Od roku 1912 varhanář *Václav Poláček* zhotovuje harmonia a pneumatické varhany. V roce 1920 založil *Oskar Weiner* nový průmysl, a to výrobu labutěnek a pudrátek pro kosmetiku, ručních filetových krajk a síťovaných trhovek. Umělecké vyšívaní kostelních rouch a praporů provádí firma *Paramentaria*, jejíž majitelkou je *Marie Vostárková*. K nejstarším podnikům rychnovským patří pivovar a obchodní sladovna *Jana Míkše*. Pivovar byl založen v roce 1585 a v současné době vyrábí desetiprocentní světlé pivo výčepní, dvanáctiprocentní světlý ležák a granát, kterým zásobuje Orlické hory a podhůří.

Průmyslovým městem značného významu je také **Vamberk**. Největším podnikem ve městě jsou textilní závody *Antonína Bednáře* zaměstnávající 250 lidí. Na 840 stavech se vyrábí bílé zboží, šifony, režné i barevné sypanky a další látky. Továrna *Josefa Zemana* založená v roce 1818 vyráběla zprvu rákosové paprsky, po modernizaci v roce 1911 se hlavním provozem stala přádelna žíní, která výrobky dodává všem veřejným ústavům, sanatoriím a vojenským ústavům. V továrně se vyrábějí i koberce a nábytkové látky. V domácnostech Orlických hor se provozuje průmysl krajkářský. Zakladatelkou krajkářství ve Vamberku je paní Magdalena Grambová, pocházející z Belgie, která místní dívky tomuto řemeslu vyučila. Vláčkové krajky slouží k ozdobě národních krojů. Nitěné krajky jsou vyráběny podle přesně udaného vzoru. V roce 1889 byla ve Vamberku zřízena první krajkářská škola, kde se začaly vyučovat i nové paličkovací techniky. Nejznámějšími firmami zabývajícími se výrobou krajk ve Vamberku jsou závody *Antonína Koblice*, *Františka Mertý* a *Františky Grünerové*. František Šafránek (tchán A.Koblice) jezdil prodávat výrobky do Uher a na různých výstavách budí vamberské a rychnovské krajky velký obdiv. Na světové výstavě v Bruselu získala firma stříbrnou medaili. Po odstoupení Sudet získal Vamberk nový podnik, který umožnil výdělky pro mnoho místních lidí. V továrně se zpracovává Thomasova ocel, měď, mosaz a hliník a z nich se vyrábějí hřebíky, dráty, řetězy, ocelová lana, pletiva a výlisky elektrod. Továrna zaměstnává 1200 dělníků a 110 úředníků. Vamberk je také velice známý svou uzeninou, kterou na trh dodává firma *Jindřich Kubias*. Závod byl vybudován v roce 1873 a po rozšíření sestává z výroby, jatek, chlazení a administrativní části, strojní zařízení je automatizováno a je zavedena výroba masových konzerv. Podnik má velký ohlas v cizině, o čemž svědčí i nadále rostoucí vývoz šunky do Spojených států severoamerických. Firma *J.Suchánek* vyrábí známá vamberská stáložárná kamna. Stavitelská firma *Karel Bačina* má ve městě cementárnu.

Kostelec nad Orlicí je již odedávna sídlem průmyslu obuvnického a koželužského. Tak jako má Vamberk svou uzeninu, tak Kostelec má svou zvláštnost – pletenou obuv, která jej učinila známým po celém světě. Představitelem tohoto průmyslového odvětví jsou firmy *Dostál* a *Švagerka* a *Bratři Kaufmanové a spol.* Továrna Dostál a Švagerka vyrábí pletenou a prošivanou obuv „*Mc Kay*“ s ručně pletenými a ozdobnými nártý. Koželužský průmysl byl až donedávna spojen se jménem *Seykorů*, kteří kožařskou slávu přivedli i do Podorlicka. V závodě byly zpracovávány kůže z Indie, Austrálie i Jižní Ameriky a také z Polska, Ruska, Maďarska a pochopitelně i z tuzemska. Většina hotového zboží šla do zahraničí. Po kra-

chu a následné dražbě přechází firma pod akciovou společnost A. a J. Nejedlý, která zpracovává hovězí a teletiny pro komerční i galanterní účely. Průmysl kovodělný je zastoupen slévárnou a strojárnou firmy *Rudolf Kratochvíl*, jejíž dřevobráběcí stroje se těší velké oblibě. Za války byl tento podnik dočasně přeměněn na muniční továrnu. Kruhová cihelna velkostatku *Františka Kinského* zásobuje okolí dobrými cihlářskými výrobky.

V **Častolovicích** je továrna na krycí hmoty a lepenkovou krytinu firmy *Eternitas a spol.* Známy je častolovický pivovar *Leopolda Sternberga*. Je tu též pila *Františka Hájka* a sušárna čekanky.

Největším koželužským závodem v **Týništi nad Orlicí** je firma *F.J.Jiruška a syn*, která vyrábí potřeby pro obuvníky, sedláře, brašnáře a pasaře – kůže a štípenky vrchové i spodní, v třísle i chromu, v barvách, s lícem přírodním i umělým, velury a další. Z Indie se dovážela hovězí „zebu“, z Habeše tzv. „mesinské suché kůže“, solené kůže z jižní Ameriky, teletina z Litvy, Norska a Švédska. Firma *Karel Vopršál* zpracovává exotické kůže ještěrek, hadů a krokodýlů. Stavební řezivo dodávají pily *R. Matějky* a *L. Švadleny*. Největší továrnou na nábytek je firma *A. Novotného*, která zpracovává velice kvalitní dřevo z lesů Orlických hor. Vyrábí z něho nábytek „tvrdý“ – dýhovaný a leštěný a nábytek „polotvrdý“ – smaltovaný nebo fládrovaný (mistři lakýrníci věrně napodobují jakékoliv druhy dřeva). Výrobou dřevobráběcích strojů se zabývá továrna *Ing. J. K. Chudý*. Původní výrobní náplní byly hlavně žací stroje a mlátičky, jejichž sklady měla firma ve Lvově a Přemyslu. Majitelem továrny na kola značky „RST“ je *Karel Štástek*. Dokonalé dílenské zpracování a ideálně lehký chod jsou nejlepší zárukou zákaznickovy spokojenosti. Po odstoupení Sudet získalo Týniště nové průmyslové odvětví: brusírna skla *Josefa Štěpánka* a *Jana Eisnera*. Polotovary přicházejí ze sklárny v Horním Brádle. 150 školených brusičů dodává výrobkům finální podobu a ty jsou pak předmětem vývozu především do Anglie, Ameriky, Austrálie, Kanady a v poslední době i do Itálie, na Balkánský poloostrov a do Švýcarska.

Pod romantickým Antoniíným údolím ve **Skuhrově nad Bělou** se nachází firma *J.Porkert*, která zde má jednak elektrárnu tzv. hamrovnu, dále pak slévárnu zvanou Růženina huť, ve které se mimo jiné vyrábějí pianové rámy a speciální továrnu na kuchyňské stroje značky „Ideal P.C.“ v tzv. Seikorovně.

V **Kvasínách** má firma *J.Porkert* továrnu na drtiče kamene. Firma bratří *Lederů* vyrábí vlněné látky, lodeny, komisi sukna a módní látky. Při závodě je přádelna, valcha, postřiháčská dílna, barevna, sušárna a tkalcovna. V Kvasínách je ještě cihelna *Františka Kocha*.

V nedaleké **Solnici** je také řada průmyslových podniků. Strojní tkalcovna *S.L.Mahlera* s celkem 110 zaměstnanci vyrábí na 200 mechanických stavech kanafasy, zefyry a flanely. *Ing. F.K.Janeček* zde má továrnu na dřevěné karoserie pro automobily Jawa, které převáží do mateřského závodu v Praze – Nuslích. Je zde zaměstnáno 100 dělníků a 20 úředníků. Majitelem pily a továrny na překližky a dýhy je *Ing. Albert Jirát*. Dále tu je speciální továrna na nábytek firmy *Josef Jaroslav Hajn*, strojárna *Arnošta Ludojka*, tkalcovna firmy *František Ješina* a pila *Aloise Poláčka*. V **Černíkovících** je postavena Kolowratova elektrárna a sídlo zde má i firma na čepice *Emanuela Blína*. V sousedním **Domašíně** je kruhová cihelna vyrábějící duté cihly, tašky, dlaždice a roury. V **Javornici** má *František Bárta* výrobu hasících přístrojů značky „Praga“. V **Merklovících** je pila *bratří Hájkových*, která obchoduje s řezivem všeho druhu. V **Potštejně** je parní pila *Karla Čápa*, v **Sopotnici** strojní tkalcovna firmy *Adolf Munk*.

Doudleby nad Orlicí mají rozsáhlé textilní závody firmy *Jan Hernych a syn*, a to přádelnu rezné a pestrobarevné příze, barevnu, bělidlo a tkalcovnu pestrobarevného zboží. Zaměstnáno tu je 700 lidí.

Dále je zde přádelna vlny firmy *Alexandr Boukal*, továrna na lepenku *Františka Charoáta* a továrna na šrouby *Bronislava Berounského*. V **Borohrádku** je parní pila firmy *J.Malijovský*, která vyrábí všechny druhy parket a firma *Josef Kaplan* zhotovující kovová kamna a nábytek z ocelových trub. V **Malé Čermné n.O.** jsou textilní závody firmy *Danubius*, která zaměstnává 250 lidí a vyrábí dámské módní látky, látky na dámské a pánské prádlo a ložní prádlo.

Z uvedeného přehledu je zřejmé, že náš kraj má vyspělý průmysl. Věřme, že v každé soutěži výrobky našeho kraje dobře obstojí, neboť mají jak na tuzemském, tak i na zahraničním trhu velice dobrý zvuk.

(pokračování v příštím čísle)

Vybral a lehce upravil do této podoby *Václav Balous*

Ze života našich občanů

VZPOMÍNKY NA AFRIKU

(10. pokračování...)

Jižní Afrika byla pro nás velmi lákavá, neznámá země, o které jsme se doma ve škole tehdy nic moc neučili. Věděli jsme, kde leží, že je bohatá na nerostné suroviny a zajímavá divoká zvířata. Z dobrodružných knih jsme se dozvěděli o našem slavném českém cestovateli, dr. Emilu Holubovi, který působil jako lékař, kartograf a etnograf v jihoafrickém Kimberley, městečku, které se proslavilo hlavně těžbou diamantů, a to v nehlubší, člověkem ručně vyhloubené, jámě na světě, ze které je dnes pouze turistická atrakce.

Z Kimberley se dr. Holub později vydal na průzkum Afriky směrem k bývalé Rhodesii (dnes Zimbabwe), kde vytvořil úplně první mapu okolí Viktoriiniých vodopádů. O svých dobrodružstvích napsal několik knih, které se pro nás staly hlavním zdrojem informací o Jižní Africe. Z knih jsme také věděli o Stolové hoře v Kapském městě, Střelkovém mysu (Cape Agulhas) a o Mysu Dobré naděje (Cape of Good Hope) a to bylo asi tak vše.

Jižní Afrika je na naše poměry obrovská země. Jen pro zajímavost – je přibližně 15,5x větší, než Česká republika a nejznámější tamní přírodní rezervace Krugerův Národní Park by zabral 1/4 naší republiky.

V Jižní Africe najdete jak moře, dokonce dvě...Indický a Atlantický oceán, tak poušť Kalahari, vysoké Dračí hory, v zimě často pokryté sněhem, smrkové a borovicové lesy, kdysi plné hub, hlavně poddou-báků....

Úžasné jsou pouštní pláně Namaqualandu, které s prvním deštěm koncem července a začátkem srpna jako zázrakem a prakticky přes noc rozkvetou, a obrovské plochy, kam oko dohlédne, jsou pokryté koberci květin různých barev a druhů.

Na tento přírodní div se jezdí dívat lidé z celého světa, právě tak jako na tahy velryb, které se pravidelně objevují ve velkých hejnech poblíž Kapského města v období od července do prosince, a není problém objednat si loď s posádkou a vydat se na moře prohlédnout si je zblízka.

Africká rozmanitost nás lákala k cestování, takže jsme využívali každé vhodné příležitosti k tomu, abychom vyrazili do přírody a navštívili místa, kde jsme ještě nebyli.

Jakmile připadl nějaký státní svátek na neděli, byl automaticky přesunut na pondělí a my měli hned tři dny volna, ve kterých se už dalo ledacos podniknout.

Manžel a několik jeho kamarádů pracovali na Ministerstvu vodního hospodářství, které vlastnilo na jedné naší oblíbené přehradě kompletně vybavený domek, který jsme si mohli kdykoliv velmi lacino pronajmout, čehož jsme často využívali.

Přehrada se jmenovala Ebenezer dam a byla vzdálená od Pretorie asi 320 kilometrů. Po slušné cestě, kde jsme se jen občas museli vyhybat kozám volně se pohybujícím po silnici u černošských vesniček, kolem kterých jsme projížděli, jsme tam byli za pár hodin. Pokaždé jsme se tam moc těšili, protože nám jak přehrada, tak celé okolí porostlé smrkovými lesy, připomínaly náš domov. V přehradě byla velmi čistá voda, ve které se dalo plavat na druhý břeh vzdálený asi 400 metrů bez nebezpečí, že vás porazí nějaká plachetnice nebo motorový člun, protože jich tam bývalo minimum.

V afrických stojatých vodách se nachází bilharzie, mikroskopický parazit, který se do těla dostane drobnými rankami, kterými putuje do močového a zažívacího ústrojí. Tam se usadí a po čase způsobí mnohé zdravotní potíže, jako je průjem, bolesti břicha atd. a neléčená napadne játra, kde může způsobit kolaps, či rakovinu močového měchýře. Není to příjemná choroba a nehorší je, že pacient dlouho netuší, že bilharzii má. Když se objeví první symptomy, bývá už na léčbu pozdě.

V 'naší' přehradě se bilharzie nevyskytovala díky tomu, že byla položena vysoko v horách, voda v ní chladná, takže pro parazita nevhodná a kolem břehu nerostlo rákosí a tráva, ve kterých se bilharzii daří.

Nechávali jsme vodu na bilharzii pravidelně testovat, opatrnosti není nikdy dost, speciálně v Africe.

V lesích kolem přehrady kdysi rostlo neuvěřitelné množství hub, převážně poddoubáků, které jsme denně sbírali a domů jich vozili plné koše. Sušili jsme je, nakládali, smažili řízky, vařili guláše, připravovali smaženice, za pár dní jsme se na houby už většinou nemohli ani podívat.

Nejlepší zábava ale byla pozorovat bílé jihoafričany s rodinami, kterých občas poblíž našeho pronajatého domku také několik kempovalo, jaké jim připravujeme s naší houbovou kulturou rozrušení. Viděli nás, jak hodujeme na houbách a neustále nás po očku pozorovali, kdy se začneme svíjet ve smrtelných křečích, aby nastoupili a okamžitě se nás snažili zachraňovat, vozit do nemocnice, která byla v údolí a ne zrovna blízko přehrady. Necháпали, jak je možné, že stále žijeme, nic nám není a že konzumujeme další a další porce hub.

Oni jedí pouze šampiony buď naložené v plechovkách, nebo koupené v zelinářství na tácku a z ostatních hub mají panickou hrůzu. Jednou jsme jednoho pána z kempu, který nás neustále napjatě pozoroval z křesílka u stanu přemluvili, aby ochutnal smažený řízek z houby. Bylo na něm vidět, jakou na něj má velkou chuť a jak polyká sliny.

Dlouho váhal, ale nakonec neodolal, pokřičoval se a se slovy, že měl hezký a celkem dlouhý život, takže když teď zemře, bude to OK a pustil se do řízků. Nevím, jestli o tom zážitku nevykládá ještě dnes, třeba vnoučatům ☺.

Na přehradu jsem s sebou brávala velké sáčky balených karamel, které jsem rozdávala černým dětem, které žily v malých osadách v okolních lesích. Pamatovaly si mě a jak zmerčily naše auto, už nám mávaly a pelášily za námi, abych jim rozdala bonbony, které jim jejich rodiče běžně nekupovali.

A aby si sladkosti alespoň trochu zasloužily, naučila jsem je, že pokaždé když donesou (jedlou) houbu, kterou jsem jim nejdříve pečlivě ukázala, bude karamelka. Lesním telegrafem se zpráva neuvěřitelně rychle roznesla po okolních kopcích a lesích a ze všech stran se vynořovaly nové a nové kudrnaté hlavíčky a i nejmenší děti, které se sotva naučily chodit, nám nosily v ručičkách každý jednu houbu.

Byl to neuvěřitelný pohled a dodnes mě mrzí, že nás s tím zástupem černoušků, stojících ukázněně v řadě za sebou, každý třímaje poddoubáka v ručičce a toužebně čekající na odměnu, nevyfotil.

Po několika sezonách poddoubáci z „našeho“ lesa z neznámých důvodů vymizely a občas nějakého najít, byla vzácnost. O to víc jsme si jich potom ale vážili a neplývali s nimi tolik.

Za pobytu na Ebenezer přehradě jsme tradičně zdolávali nejvyšší horu v kraji, Iron Crown (Železná Koruna) s nadmořskou výškou 2 126 m.

Pokaždé jsem si při namáhavém výstupu na ni slibovala, že už je to tentokrát opravdu naposledy, co na ni lezu, ale nikdy mi to nedalo a šplhala na ni dál.

Po cestě, hlavně poblíž skalnatého vrcholku, potkáte často malé, roztomilé antilopky Klipspringer, které žijí na skalách, po kterých skáčou jako na pružinách, všemi čtyřmi nožkami najednou, také vidíte spousty ještěrek vyhřívajících se na kamenech, divoké králíčky a sokoly, kteří ty nešťastné králíčky loví.

Na vrcholu Železné Koruny se vám naskytne dechberoucí pohled na Ebenezer přehradu a její okolí, což za trochu námahy, potu a občas i puchýřů opravdu stojí.

Nedaleko přehrady se rozkládala romantická farma patřící rodině ze Švédska, na které pěstovali hlavně maliníky, takže po cestě na přehradu jsme se u nich pokaždé zastavili, abychom je pozdravili a doplnili svoje zásoby jejich úžasných domácích malinových jamů, sirupů a v sezoně i čerstvých malin.

Nebylo chutnější lahůdky, než čerstvý chléb s máslem a malinovým jamem z „malinové“ farmy. Zásoby potravin a nápojů jsme jezdili doplňovat do města Tzaneen, ležícího v údolí pod přehradou. I tyto výlety bývaly zdrojem různých a bohatých zážitků.

Tzaneen je tropické zahradní město, s asi 14 500 obyvateli, které se nachází v oblasti s vydatnými dešťovými srážkami a vysoce úrodnou půdou vhodnou pro tropické a subtropické zemědělství. Po stránkách

jsou rozseté rozsáhlé čajové plantáže. Tzaneen zásobuje Jižní Afriku ze 40ti % avokadem, mangem, z 20ti % banány, rostou tu pomeranče, mandarinky, litchi, ananasy a to vše si můžete po cestě, včetně domácího ananasového piva, nakoupit čerstvé ve stáncích podél cesty.

Do Tzaneenu, vzdálenému od přehrady asi 35 kilometrů, se sjíždělo malebným údolím, plným malých zvědavých opiček a mnoha serpentinami, což samo o sobě bylo celkem

dobrodružné díky nesčetným obrovským dírák vymletým častými dešti.

Hned na začátku cesty narazíte na odbočku k populární Cherrio farmě, známé po celé zemi pro svoje květinové festivaly konající se na jaře, kdy kvetou Sakury- japonské třešňové stromy, kterých jsou na farmě celé aleje a kdy zároveň rozkvétají různobarevné azalky, kterými tato farma na jaře jen hýří.

Další naší tradiční oblíbenou zastávkou po cestě za nákupy bývaly Debengeni vodopády, jen asi 80 metrů vysoké, vzdálené od hlavní cesty necelý kilometr a obklopené tropickým pralesem, takže je to místo romantické a ideální pro piknik.

V této oblasti se nachází vesnice, kde žije slavná Modjadji, neboli Rain Queen čili Dešťová královna. Žádný smrtelník, kromě jí volených zástupců královského dvora, k ní nemá přístup, takže jsme neměli štěstí, abychom Dešťovou královnu kdy spatřili, i když jsem po tom vždycky velmi toužila.

Na trůn má nárok jen její nejstarší dcera, muži nárok na zdědění trůnu nemají vůbec. Předpokládá se, že Rain Queen má speciální schopnosti, včetně schopnosti ovládat mraky a srážky a je všeobecně velice vážená a uctívána a její slovo platí i v politických kruzích.

Příjezd do Tzaneenu se ohlašuje nejedříve banánovými plantážemi a palmami lemujícími příjezdovou cestu, stromy mangovníků a nesčetnými stánky s ovocem. A hlavně po cestě pobíhajícími černými pouličními prodávči, nabízejícími balíčky makadamie ořechů, ovoce, atd.

Čím víc se přibližujete k městu, tím víc se cítíte jako v sauně, protože vzduch zde je horký a hodně vlhký, takže dobrý důvod stavět se před nákupy (i po nich) v nejbližší hospůdce na studené pivo, nebo gín s tonikem ☺.

(pokračování příště)

Jaroslava Schůtová - Můj život v Solnici

(8. pokračování....)

XIII – V „pečováku“

Již přes 23 let žiji v tomto pro nás staré a nemocné občany tak prospěšném zařízení. Pečovatelky se starají o většinu našich životních potřeb (větší nákupy, úklid, donášku obědů, odvoz k lékařům, velké prádlo...), techničti pracovníci Města odstraňují všechny závady, které se v tom našem „pečováku“ vyskytnou. Moc vděčná jsem panu Josefu Koblásovi, který ochotně pomáhá a operativně opravuje, co je třeba a na co mu samozřejmě stačí jeho kvalifikace. Mnoho let mi také obětavě pomáhala sousedka paní Šklíbová, která v minulém roce bohužel zemřela, ale i někteří další. Často mě navštěvují známí z řad solnických občanů. Také rodina se snaží mi ten můj život všestranně zpříjemnit. Ale problémy se zdravím mě bohužel pronásledují i tady. V roce 1999 jsem onemocněla chronickou formou zánětu slinivky břišní a jen díky pokročilé medicíně a také dodržováním přísné diety jsem se dočkala výrazného zlepšení.

Musím také připomenout, že v roce 1998 postihla nejen Solnici, ale celou naši republiku, velká povodeň. Katastrofa se projevila v takové míře, že nic podobného nikdo ze starších občanů nepamatoval. Řeka Bělá, jindy spíš větší potok, se vylila z břehů a zaplavila okolí tak, že po pozdějším opadnutí hladiny byly domy např. na Vašátkově ulici ještě dlouho poznamenány skoro 70 cm vysokou mokrou „obrubou“. Obchod u Ježků (dnešní Hruška) byl tak zaplaven, že bylo znehodnoceno téměř všechno tam umístěné potravinářské zboží. Mnoha občanům v domech podél řeky povodeň zničila bytové zařízení. Kéž už nic takového naši obec nepotká!

V letech 2010-2012 potkala naši rodinu další tragická rána: zeťovi byl zjištěn nádor na ledvině. V lednu 2011 mu jej i s ledvinou operativně odstranili. Po delší rekonvalescenci se zdálo, že se problém podařilo vyřešit a zeťův život se vracel k normálu. V září a říjnu se však jeho stav začal opět horšit, a brzy bylo zřejmé, že se nepodařilo zabránit vzniku a šíření metastáz. Rodina se o něj starala, jak jen to bylo možné, pomáhala i jeho dcera z prvního manželství, zařídili i pečovatelskou službu, domácí zdravotní péči i další soukromou pomoc slečny Ivetě Kádové, studentky medicíny, v době, kdy museli chodit do práce. Sanitou ho vozili do Hradce na paliativní péči, výměnu krve, další odborná vyšetření. Poslední dny, kdy už nebylo možno v domácích podmínkách zajistit potřebnou umělou výživu, ležel v hospicu v Červeném Kostelci. 11. března 2012 přes veškerou péči zemřel. Bylo mu teprve 60 let. Útěchou pozůstalým bylo, že ne trpěl bolestmi a poslední týdny prakticky jen spasal. Nového vysněného bydlení v domku se zahradou si dlouho neužil (dcera se s manželem a synem přestěhovala do Solnice v r. 2007 po nákladné rekonstrukci domu). Dcera se stala vdovou v 58 letech věku, tedy o 8 let nižším, než jsem ovdověla já. Navíc jí zůstaly značné dluhy (na rekonstrukce si museli vypůjčit) a v té době jí také hrozila ztráta zaměstnání, její mladší syn studoval střední školu a měl před maturitou. I pro mne toto vše, co ji postihlo, znamenalo strašnou ránu. Naštěstí se již se vším poprala, všechny tyto problémy vyřešila a užívá si zaslouženého důchodu.

V roce 2017 jsem se už pomalu loučila se životem – po delším rozhodování a několika vyšetřeních jsem totiž podstoupila náročnou operaci, v mém věku a se srdeční chorobou dost riskantní – vyjmutí velkého, ale naštěstí nezhoubného nádoru. Nejprve se zdálo, že se vše obejde bez komplikací, ale po čase mě skolilo zavodňování plic. Znovu se opakovala stará známá situace při přijímání do nemocnice – nejprve mě vraceli domů (že „to jsou jen nervy“), až na naléhání rodiny mě přijali a zjistili pravý stav věci. Z nejhoršího jsem se opět dostala, ale dnes už jsem opravdu jen vetchá babča.

Závěrem

V březnu 2020 jsem v našem „pečováku“ oslavila 94 let věku a také 72. výročí života v Solnici a 23 let pobytu v tomto zařízení. Když jsem se v r. 1997 přistěhovala, byla jsem ještě schopná nějaké ty společné práce v našem parčíku obstarat, abych se mohla potěšit z květinové nádhery. Ale síly již ubývají a dnes se již stěží pohybuji, byť i jen po svém bytě. Ven vycházím jen výjimečně, za doprovodu a podpory pečovatelek nebo rodiny.

Takže převážně čtu, háčkuju, povídám si s návštěvami, telefonuji s bratrem a sestrou (posledními žijícími sourozenci), s bývalými kolegyněmi z nemocnice... Těším se z potomků, jejichž řady se utěšeně rozrůstají. Mám 2 vnučky, 2 vnuky, 5 pravnoučátek a 1 praprawnoučka. Mezi nimi dokonce dvoje dvojčátka a další jsou zdá se na cestě. A vzpomínám na milé lidi, které jsem v Solnici potkávala, se kterými jsem spolupracovala v dobrovolných organizacích, hrála ochotnické divadlo. Vzpomínám na milé sousedy z naší Zámecké ulice, vděčnou vzpomínku věnuji mé třetí „mámě“ paní Petříkové. S nostalgií vzpomínám, co lidé dokázali pro svou obec, pro jiné potřebné i pro svou zábavu dobrovolně a nezištně udělat. Ze všech těch obětavých lidí, kteří již většinou nejsou mezi námi, mi dovoluťte zavzpomínat například na obětavou paní Jarkovskou z naší Zámecké ulice. Pomáhala mi hlídat malé děti, když byly nemocné a já potřebovala do práce – těch krásných vystřihovánek, skládaček a obrázků, co jim vytvořila, kolik jim přečetla pohádek! A nejen našim dětem. Pomáhala všude, kde bylo třeba. Když v zimě zapadaly a zamrzly schody pod kostelem, takže chůze po nich se měnila ve smyk, brala dobrovolně nářadí a ač již sama měla pokročilý věk a bydlela o kus dál, celé schody osekala a očistila od ledu, aby se po nich opět dalo bezpečně chodit! (Ach, kdepak jsou ty krásné bílé zimy!?) Nebo paní učitelka Burgetová, která vykonávala tolik potřebnou práci logopedky a jako předsedkyně Svazu žen v Solnici organizovala různé brigády sázení stromků, jichž se sama účastnila, pomáhala se sbírkami na SOS dětské vesničky. O doktoru Soulkovi a jeho obětavé manželce jsem již dříve psala. Vzpomenout opět dovoluťte i na obětavé členky MS ČSČK paní Vlastu Vaníčkovou, pí Kopsovou, pí Vimrovou, Emilku Moravcovou, paní Daničkovou, paní Martincovou, paní Podhájekovou a další. Nechť mi prominou ti a ty, na které jsem zapomněla. Také chci poděkovat panu Miroslavu Daňkovi, který mi udělal velkou radost svou knihou „Voda pro život - Malá vodní díla na řece Bělé“, kde jednak na začátku vzpomněl mj. i na mou maličkost v odkazech na zdroje a kde v kapitole 3.3.2. Ohrožení studánky také velmi objektivně připomněl podíl mého již zemřelého muže Ladislava Schůta na záchraně cenného vodního zdroje.

Se Svazem žen jsme se už jako mámy i babičky dobrovolně účastnily brigád při budování solnického kulturního domu – čištění starých ale dobrých cihel je vidět např. na přiložené fotografii. Nikdo nám to nenařizoval, měli jsme to za svou morální povinnost (Chceš něco od společnosti, tak pro společnost něco udě-

lej!). Peněz obec neměla nazbyt a kdyby nebylo brigád občanů, ledacos z dnešních staveb by nestálo a současnými soukromníky nemohlo být využíváno. Je např. docela smutný pohled na objekt bývalé Jednoty, kde dříve byly vysázeny a opečovávány okrasné keře a květiny. Dnes je tam jen stará tráva a vyseďávají pivaři, neudržovaná přední rampa se poněkud bortí. A ze Solnice pomalu mizí vše, co nepřináší zisk.

Jsem již ve věku, kdy rekapituluji a hodnotím svůj život. Samozřejmě, že jsem jako každý člověk udělala v životě i pár chyb, ne vše se mi úplně povedlo. Ale snad mám na svém kontě i nějaké ty úspěchy. Moc pro mne například znamenaly kladné ohlasy na mou roli matky ve stejnojmenné Čapkově hře z r.1957, viz recenze v tehdejší Jiskře. O své práci v Červeném kříži a další dobrovolnické činnosti jsem již psala. Výchova dětí nebyla vždy jednoduchá, ale nakonec z nich vyrostli svědomití a zodpovědní občané. Myslím tedy, že se nemusím za nic stydět a že jednou odejdu docela spokojená a s klidným svědomím. Že jsem se snad nezpronevěřila svým zásadám, které jsem jako mladá a čerstvá Solnička kdysi vyjádřila těmito verši:

*Kdo nemá v sobě tolik síly,
by předsevzetí dodržel,
nedojde nikdy k svému cíli,
byť sebelepší plány měl.*

*A proto raděj úkol malý
si urči, ale vyplň jej!
Bys slovu dostál, vždyť buď dbalý,
byť tíží práce padnout's měl.*

*Ve velkých slovech nelíbuj si –
ta snad jen zmámit dovedou.
Od mluvků též nic neslibuj si –
krom řečí nic víc nesvedou!*

*Ty hled' si díla místo řečí,
tak věru více docílíš.
Měj víru, když jsi v tuhé seči,
tak ze Snů Skutek učiníš.*

No a závěrem ještě připojuji jednu ze svých posledních básniček, kterou jsem napsala u příležitosti oslavy mých 94. narozenin. Měla jsem obrovské štěstí, že mi byla dopřána tato sešlost příbuzných 8. března t.r. Vždyť již od 10. března byla vyhlášena přísná opatření kvůli nebezpečí pandemie koronaviru, a kdoví, zda budeme mít ještě někdy v budoucnu příležitost se se všemi takto setkat. Ještě mi dovolte poděkovat mé dceři, která celé toto mé vzpomínání z různých ne úplně dobře čitelných papírků popsaných mou roztrěsenou rukou, jak se mi postupně vzpomínky vybavovaly, převedla do počítačového textu a zkompletovala s fotografiemi.

*Moji milí přátelé!
Dnes je krásná neděle.
MDŽ se slaví dneska,
tož vám ženám ráda tleskám.
Buďte zdravé, krásné, čilé,
k partnerům svým roztomilé!
Ať vás stále rádi mají,
o všechno se postarají!
Ať žijete jako v ráji
a ať z toho radost mají!*

*Vítám také právnoučátka,
Mařenku a Jenička,
také jedno praprávnouče –
Vaňáskovic Vilička.
Protože on bude zřejmě
v uměleckém světě znám,
rodiče mu předvádě
dalí jméno William.
Rozrůstá se ten můj klan,
ať je všem požehnan.*

*Také já dnes slavím ráda,
třebas bolí klouby, záda.
Ledacos už špatně slouží,
mnoho vad už tělo souží,
přece chci se s vámi těšit!
Děti nechám všechno řešit.
Za všechno jim díky vzdávám!
A vám všem teď rukou mávám.
Bavme se tu, moji milí,
co jste se dnes dostavili
k oslavě mých čestných let,
věřte, je to naposled.*

*Čtyřidevadesát je dnes let,
co se dívám na ten svět.
Včera Tomáš slavil svátek,
zítra narožky má Marek –
nadějný vnuk bratra Vládi,
také Jarka Jirsa slaví
sedmdesát v slušném zdraví –
tož jim také přejme rádi,
ať se Štěstím se kamarádí.*

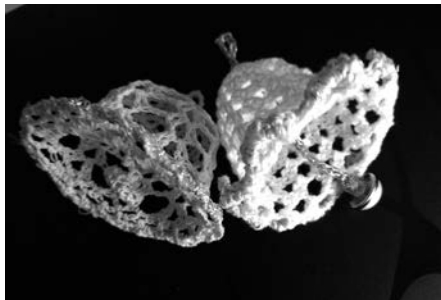
*Narožky dnes tedy mám,
s vámi si je užívám!
Tuzé ráda jsem tu s vámi,
svět hned hezčí připadá mi.
Ač každá kost bolí v těle,
s vámi se teď cítím skuěle.
Tož vás všechny vítám vřele.
A jak hudba začne hrát,
zkusme s vervou tancovat.
Tanec přece zdraví slouží,
byť se nohy sotva plouží,
každý ať po tanci touží!*

Takže, moje milá Solnice, ten můj přes sedm desítek let dlouhý život v tomto hezkém městečku budiž pochválen. Zazvoněním dvěma zvonci povídání svoje končím.

Jaroslava Schůtová

*Pro vás mnohé dárek mám,
ráda vám ho předávám,
v barvách jsou dnes Zoonky štěstí,
kéž vám nesou život hezký!
Po chvílích jsem háčkovala,
když jsem na vás vzpomínala.
Je to drobnost tuze malá,
přesto někdy proklínala
jsem svá záda, slabé ruce,
jež při práci bolí prudce.
Háčkování – to nic není,
hotovo je v okamžení,
ale dělat bimbátko,
to je kolaps zakrátko!*

*Ráda to však vyrábím,
aspoň se tím zabavím –
celé dny se nedá čisti,
při té práci člověk zjistí,
že ta moje nemohoucnost
má i trochu lepší možnost:
než jen stále naříkat si,
sobě radost udělat si,
tím, že druhé potěším
dárkem z vlastních rukou pílě,
kéž by vám to přišlo milé.
Ale teď se bavme, přátelé,
prožijme ten dnešek vesele!*

Zubní pohotovost

ROZPIS SLUŽEB – říjen - prosinec 2020

Ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 8.00 – 13.00 hodin

Datum	Jméno lékaře	Adresa ordinace	Telefon
05.09.	MUDr. Světlík Filip	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
06.09.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
12.09.	MUDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
13.09.	MUDr. Valešová Pavla	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
19.09.	MUDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
20.09.	MUDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
26.09.	MUDr. Borůvková Veronika	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
27.09.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
28.09.	MUDr. Havlíček Ondřej	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
03.10.	MUDr. Loukota Jan	Komenského 127, Opočno	494 621 665
04.10.	MUDr. Machková Terezie	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
10.10.	MUDr. Matoušková Lucie	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
11.10.	MUDr. Miřejovská Dagmar	Třebízkého 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
17.10.	MUDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněžnou	775 224 093
18.10.	MUDr. Petrák Tomáš	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
24.10.	MUDr. Podolská Jana	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 783
25.10.	MUDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
28.10.	MUDr. Salamin Akram	Kvasinská 129, Solnice	773 766 699
31.10.	MUDr. Světlík Filip	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
01.11.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
07.11.	MUDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
08.11.	MUDr. Valešová Pavla	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
14.11.	MUDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
15.11.	MUDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112
17.11.	MUDr. Borůvková Veronika	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
21.11.	MUDr. Handl Jindřich	Panská 24, Rychnov nad Kněžnou	494 531 955
22.11.	MUDr. Havlíček Ondřej	Záhumenská 445, České Meziříčí	734 324 600
28.11.	MUDr. Loukota Jan	Komenského 127, Opočno	494 621 665
29.11.	MUDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
05.12.	MUDr. Matoušková Lucie	Kvasinská 129, Solnice	602 152 873
06.12.	MUDr. Miřejovská Dagmar	Třebízkého 799, Kostelec nad Orlicí	494 323 152
12.12.	MUDr. Motyčka Martin	Komenského 44, Rychnov nad Kněžnou	775 224 093
13.12.	MUDr. Petrák Tomáš	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
19.12.	MUDr. Podolská Jana	poliklinika, Mírové nám. 88, Týniště nad Orlicí	494 371 783
20.12.	MUDr. Rýdlová Zuzana	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
24.12.	MUDr. Salamin Akram	Kvasinská 129, Solnice	773 766 699
25.12.	MUDr. Světlík Filip	Tyršova 515, Opočno	777 667 353
26.12.	MUDr. Štulík Richard	poliklinika Rychnov nad Kněžnou	494 515 693
27.12.	MUDr. Učňová Petra	Náměstí Dr. Lützowa 244, Vamberk	721 200 244
01.01.	MUDr. Valešová Pavla	poliklinika, Pulická 99, Dobruška	494 622 114
02.01.	MUDr. Zdráhal Zdeněk	Masarykova 729, Kostelec nad Orlicí	721 460 150
03.01.	MUDr. Andělová Jana	Jana Pitry 448, Opočno	731 980 112

Kalendář akcí

IV. čtvrtletí roku 2020

Říjen:

1. října (čtvrtek)	Pátá dohoda
– divadelní představení Jaroslava Duška
– pořádá Centrum Orion Dlouhá Ves	od 19.00 hod.
vstupné: 450,- Kč
prodej Centrum Orion
4. října (neděle)	Vandráci – Z Panamy do Mexika
– beseda s Pavlem Liškou a Janem Revaíem
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.	od 17.00 hod.
vstupné: 300,- Kč
předprodej od 17. 8. 2020
7. října (středa)	Vernisáž výstavy fotografií
– fotografie Ivo Malý
– poezie k fotografiím Jana Melicharová
– úvodní beseda k výstavě PhDr. Bohumír Dragoun	od 17.00 hod.
7. října (středa)	Tvořivá dílna – podzimní dekorace
– materiál bude k dispozici
– pořádá Solnický Brouček z.s.	od 15.00 hod.
9. října (pátek)	Eva Urbanová a Barock
– koncert
– pořádá JMC – Production	od 19.00 hod.
vstupné na místě: 740,- Kč
předprodej: 680,- Kč od 10. 8. 2020
15. října (čtvrtek)	Hedvábná stezka – pěšky a stopem z Evropy do Číny
– cestovatelská beseda s Martinem Půlpánem
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.	od 18.00 hod.
vstupné: 80,- Kč
17. října (sobota)	Sexem ke štěstí
– divadelní představení
– Jakub Zindulka, Jitka Ježková,
Martina Hudečková, Vladimír Kratiný
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.	od 19.00 hod.
vstupné: 250,- Kč
předprodej: od 21. 9. 2020
18. října (neděle)	Čiperkové
– dětské hudební představení
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.	od 15.00 hod.
vstupné: 150,- Kč
předprodej: od 21. 9. 2020
24. října (sobota)	The man Behind Freddie Mercury
– Peter Freestone a Milan Šatník
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.	od 19.00 hod.
vstupné: 250,- Kč
předprodej: od 17. 8. 2020

Listopad:

- 1. listopadu (neděle)** ***Anna a Felix Slováčkovi*** od 17.00 hod.
Komorní filharmonie Pardubice prodej Ticketportal
10. ročník Festivalu F.L.Věka
– pořádá Spolek F.L.Věka
- 4. listopadu (středa)** ***Beseda – Hranice ve výchově*** od 9.30 hod.
– přednáší lektor Mgr. Martin Vlasák
– pořádá Solnický Brouček z.s.
- 8. listopadu (neděle)** ***Kšanda*** od 19.00 hod.
– divadelní představení vstupné: 250,- Kč
– Jaroslav Sypal, Heidi Janků, Eva Hráská, předprodej: od 5. 10. 2020
– Martin Maxa, Petr Jančařík, Kateřina Kornová,
– Milan Pitkin
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.
- 11. listopadu (středa)** ***Beseda – Jižní Indie*** od 17.00 hod.
– cestovatelská beseda s Václavem Balousem vstupné: 60,- Kč
– pořádá Kultura Solnice s.r.o.
- 13. listopadu (pátek)** ***Narozeninová oslava*** od 15.00 hod.
– Solnický Brouček slaví již sedmnácté narozeniny
– místo konání: Solnický Brouček
– zábavné odpoledne
– prosíme rodiče o spolupráci při zajištění dětského občerstvení
- 18. listopadu (středa)** ***Vernisáž výstavby obrazů Romana Gála*** od 17.00 hod.
- 20. listopadu (pátek)** ***Milostpaní aneb jak se stát celebritou*** od 19.00 hod.
– hraje divadelní soubor Rychnov nad Kněžnou vstupné: 100,- Kč
- 25. listopadu (středa)** ***Tvořivá dílna – výroba adventních věnců*** od 9.30 hod. a 15.00 hod.
– pořádá Solnický Brouček z.s.
– materiál dle možností si přineste sebou (chvojí, svíčky, korpus, mašle)
- 26. listopadu (čtvrtek)** ***Beseda – Krajinou příběhů*** od 18.00 hod.
– přednáší R. Bartoň vstupné: 60,- Kč
- 30. listopadu (pátek)** ***Žalman – Pavel Lohonka*** od 19.00 hod.
– koncert předprodej: 280,- Kč od 5. 10. 2020
– host Tony Josch a přátelé vstupné na místě: 350,- Kč
– pořádá JMC – Production

Prosinec:

- 2. prosince (středa)** **Rozsvěcení vánočního stromu** od 18.00 hod.
- 4. prosince (pátek)** **Morauská Rybouka** od 18.00 hod.
 – v podání pěveckého souboru Kácov *vstupné: 100,- Kč*
 – Vánoční koncert v kostele
 – pořádá Kultura Solnice s.r.o.
- 9. prosince (středa)** **Toořivá dílna – výroba gelových svíček** od 9.30 hod. a 15.00 hod.
 – s sebou skleničku a případně dekoraci do svíčky
- 13. prosince (neděle)** **Vánoční koncert – písně Karla Gotta** od 19.00 hod.
 – v podání Honzy Mlčocha a jeho kapel *vstupné: bude upřesněno*
 – pořádá Kultura Solnice s.r.o. *předprodej: od 16. 11. 2020*
- 18. prosince (pátek)** **Ježíškování** od 16.00 hod.
 – zábavné odpoledne ve vánočním duchu
 – pořádá Solnický Brouček z.s.
- 25. prosince (pátek)** **4WATY** od 20.00 hod.
 – taneční zábava *vstupné: 100,- Kč*
 – pořádá Kultura Solnice s.r.o.

Jubilejní ročník Festivalu F. L. Věka vyvrcholí v Solnici

13. 9. - 1. 11. 2020

Již podruhé za sebou se uskuteční závěrečný koncert Festivalu F. L. Věka ve Společenském domě v Solnici. Letos to bude v neděli 1. listopadu, kdy si posluchači vychutnají koncert plný krásných melodií jak velikanů klasiky Wolfganga Amadea Mozarta nebo Bedřicha Smetany, tak známé písně a filmové skladby, z nichž stačí jmenovat Tenkrát na západě od nedávno zesnulého Ennia Morriconeho.

Na pódiu se představí všestranný umělec **Felix Slováček jr.** – klarinetista, zpěvák, dirigent, herec. Od května 2008 působil na postu prvního klarinetisty v Karlovarském Symfonickém orchestru, se kterým nyní spolupracuje jako sólista. Úspěšně vystoupil s řadou dalších orchestrů, kde účinkoval

jako zpěvák. Zúčastnil se turné k 70. narozeninám Karla Gotta. Je členem Pražského saxofonového kvarteta. Společně s ním vystoupí jeho sestra **Anna Slováčková**, která se ve své hudební kariéře zúčastnila

celostátního turné s Moravia Brass Band jako sólová zpěvačka po boku Milana Peroutky. Sólově zpívá i v Big Bandu Felixe Slováčka. V roce 2015 založila kapelu Aura.

Tyto dva nositele slavného jména doprovodí **Komorní filharmonie Pardubice** - orchestr mozartovského typu, zaměřující se především na interpretaci děl klasicismu, raného romantismu a komorně-orchesterálních skladeb 20. století. Pardubičtí filharmonici patří již od svého založení v roce 1969 mezi špičkové české orchestry. Jejich pestrý repertoár sahá od barokních skladeb přes hudbu období klasicismu a romantismu až po soudobé kompozice a různé multižánrové projekty. Koncertují na prestižních festivalech a natáčejí mj. pro zahraniční společnost Naxos.

Vstupenky

Vstupenky lze zakoupit on-line v celostátní prodejní síti Ticketportal na www.ticketportal.cz. Další informace na www.mhf-vek.cz

Poděkování

Pořádající spolek F. L. Věka v čele s výkonným ředitelem Ing. Ladislavem Horčíčkou děkuje městu Solnice za podporu a spolupráci při pořádání jubilejního X. ročníku festivalu.

Upozornění

Organizátoři festivalu prosí návštěvníky o dodržování povinnosti nosit v uzavřených prostorech roušky či jinou ochranu dýchacích cest.

Akce Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou

Říjen – prosinec 2020

Správní budova Muzea a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou

Jiráskova 2, 516 01 Rychnov nad Kněžnou (bývalá kasárna)

Tel.: 494 534 450, e-mail: moh@moh.cz, www.moh.cz

Shrnutí botanických vycházek za rok 2020

26. 11. 2020

(Městská knihovna v Týništi nad Orlicí)

Ve čtvrtek 26. listopadu 2020 proběhne ve výstavním sále Městské knihovny v Týništi nad Orlicí shrnutí botanických vycházek spojené s přednáškou botanika Jana Doležala a promítáním fotografií ze třech uplynulých výprav za poznáváním přírody. Přednášející: Jan Doležal.

Orlická galerie a výstavní sály muzea

2. patro Kolowratského zámku

Kolowratská 1, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Tel.: 494 534 015, e-mail: moh@moh.cz, galerie@moh.cz, www.moh.cz

Expozice na téma „Cesta krajinou - Malíři Orlických hor a Podorlicka“ 26. 5. – 30. 10. 2020

Orlická galerie se profesně profiluje na malíře Orlických hor a Podorlicka. Stálá expozice mapuje jednotlivé krajinářské generace, ale i solitéry, kteří v tomto kraji tvořili dlouhodobě, nebo ty, jejichž působení se stalo pouhou malířskou epizodou. Chloubou stálé expozice jsou obrazy A. Slavíčka, A. Hudečka a V. Beneše, Slavíčkovy syna Jana nebo B. Piskače či J. Trampoty. V expozici malířů 2. poloviny 20. století naleznete díla A. Lamra, J. Kaloče nebo V. Hanuše. Ve stálé expozici výběr ze sochařského díla K. Hladíka a L. Beneše.

Výstava na téma „Ve zdravém těle zdravý duch – počátky sportu a turismu v Podorlicku“ 26. 5. – 31. 10. 2020

Představíme Vám vybavení pro zimní i letní sporty z muzejních sbírek, dále pak oblíbené turistické cíle v Orlických horách a jejich podhůří. Nezapomeneme na organizace Skaut, Sokol, Orel nebo velmi oblíbený tramping. Výstava zahrne časové období od konce 19. do poloviny 20. století a doplní ji bohatá fotogalerie.

Mikrovýstava na téma „Na ostří meče“ 24. 7. – 30. 10. 2020

Méně než rok od svého objevení je veřejnosti představen bronzový meč, který byl koncem loňského roku objeven v jižní části okresu Rychnov nad Kněžnou. Doplněn je o zlomky mečů z opočenska, ale také o repliku bronzového meče zapůjčeného z Archeoparku pravěku Všestary.

Výstava na téma „Orlický salon ´20 – Velké ženy z malé země“ 18. 9. – 30. 10. 2020

Tradiční podzimní výstava představuje tři výtvarnice – Denisu Proškovou, která se kromě ilustrací věnuje i psaní a vytváření autorských knih, Markétu Zlesákovou malířku velkoformátových obrazů zátiší s průhledy do krajin, ale také se věnuje grafice a designu, a Dagmar Junek Hamsíkovou, která se představí svými obrazy, jež vznikaly v Rokytnici v Orlických horách. Výstava je nazvána podle knihy Velké ženy z malé země, kterou právě ilustrovala Denisa Prošková.

Výstava na téma „Lumír Nedvídek: Tauromachie“ 18. 9. – 30. 10. 2020

Připomínka oblíbeného rychnovského rodáka – malíře. Lumír Nedvídek byl bytostný figuralista a kolorista, který měl možnost seznámit se s významnými osobnostmi u nás, ale i ve Francii, kam pravidelně jezdil. Jeho práce inspirované býčími zápasy jsou plné energie, malířského umu i emocí. Výstava připomene právě zmíněné náměty společně s kresbami a fotografiemi z jeho života v Rychnově.

Tvůrčí dílna na téma „Maňásci“ 17. 10. 2020, od 10 do 16 hodin

Maňáskové divadlo je speciální odnoží toho loutkového. Maňásci se vyrábí jako návleky na ruku či prsty. A právě do výroby tohoto specifického druhu loutek se společně pustíme během třetí říjnové soboty. V průběhu výtvarné dílny bude možné shlédnout vystavené loutky z muzejních depozitářů.

Sýpka – Muzeum Orlických hor

Horská 174, 517 61 Rokytnice v Orlických horách

Tel.: 491 616 941, e-mail: sypka@moh.cz, www.sypka-moh.cz

Tvůrčí dílna na téma „Dušičky v Sýpce“

31. 10. 2020, od 10 do 18 hodin

Dušičky, stejně jako populární Halloween, jsou prastarými svátky s kořeny v pravěkém keltském svátku Samhain. Původní zvyk zapalovat ohně se transformoval v rozžihání světél v dlabaných lucernách - v našich zemích obvykle z řepy. Takovou lucernu si můžete vyrobít i v Sýpce.

Tvůrčí dílna na téma „Vítání adventu na Sýpce“

28. 11. 2020, od 17 hodin

Sobota předcházející první adventní neděli je v Sýpce již tradičně ve znamení výroby adventních věnců.

Rokytnický vánoční jarmark

5. 12. 2020

Jarmark je v Rokytnici v Orlických horách již mnoho let oblíbenou kratochvílí předvánočního času. Zboží s vánoční tematikou, lidové zvyky, široká nabídka občerstvení, hudební vystoupení, vánoční dílničky – to vše zde čeká na návštěvníky.

Muzeum krajky Vamberk

Vilímkova 88, 517 54 Vamberk

Tel.: 494 541 518, e-mail: mkv@moh.cz, www.moh.cz

Výstava na téma „Čechoslováci v boji za vlast“

14. 2. 2020 – 31. 10. 2020

Výstava dokumentů, reliquií, osobních předmětů z účasti našich vojáků ve druhé světové válce. 3D plastické modely bojové techniky z tohoto období z bojišť, kde naši vojáci bojovali. Součástí výstavy budou i doprovodné akce a přednášky.

Aktualizace a bližší informace na WWW.MOH.CZ a na facebooku muzea a jeho poboček.

Společenská kronika

Narozené děti:

červen: Vendelín Šponar, Solnice
červenec: František Stejskal, Solnice
Vojtěch Ságl, Solnice
Dominik Nosek, Solnice
srpen: Sára Fialová, Solnice

Ať je po celý život provází láska, štěstí a zdraví!

Úmrtí:

červenec: Josef Krejčí, 1952, Solnice
září: Jana Příhodová, 1941, Solnice

Čest jejich památce!

Zpravodaj města Solnice

Vydává Město Solnice jako periodický tisk územního samosprávného celku.

Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod evidenčním číslem: MK ČR E 23628.

Vychází 4x ročně – zdarma, nákladem: 900 výtisků

Uzávěrka příspěvků pro tento zpravodaj: 15. září 2020

Uzávěrka příštího čísla: 15. prosince 2020

Redakce: MěÚ Solnice, Masarykovo náměstí 1, 517 01 Solnice

IČO:00275417

Redakční rada: Tomšová Jana, Mgr. Klengelová Stanislava, Mgr. Jakubcová Hana, Milatová Vlasta

TomsovaSolnice@seznam.cz

Grafická úprava, tisk: EXNER studio, s.r.o.

Redakční rada neodpovídá za stylizaci příspěvků a za tiskové chyby. Vyhrazuje si právo na krácení příspěvků. Zasláním příspěvku autor uděluje vydavateli svolení vydat jej v elektronické podobě, jakož i v tištěné podobě ve zpravodaji. Na zveřejnění zasláního příspěvku nevzniká právní nárok.

Příspěvky čtenářů a dopisovatelů nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. Příspěvky jsou vítány.

Loučení s létem

Taneční kurz 2020

Taneční mistři manželé Prouzovi

